ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

19. årg.

2

MAR/APR 1977

Abonnement 1977 kr. 60,-

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er - uidentificerede flyvende objekter - ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne.
SUFOI ledes af

Forretningsudvalget samt
Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

SUFOI og »UFO-NYT«

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

Red.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Flemming Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12[1], 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 16 77.

Udvalgsmedlem: Peter A. Hansen, Erica-Parken 12, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

Udvalgsmedlem: Henrik Pedersen, Falkoner Allé 50, 1. sal th., 2000 Kbh. F., tlf. (01) 35 09 81.

Udvalgsmedlem: Carsten Hedegaard Pedersen, Mørkelmosevej 2, Avderød, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 18 04 26.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingentet (d.kr. 60,00 for året 1977) til Regnskabskontorets gironr. 9 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet. Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

REPRÆSENTANTSKABET - UFO-NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se under forretningsudvalg).

Formand: Fl. Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12, 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Redaktionssekretør: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 39 46.

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen, Falkoner Allé 50, 1. sal th., 2000 Kbh. F., tlf. (01) 35 09 81.

Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 57 07 36.

EKSPEDITION og REGNSKAB: (giro 9 11 77 25) Skandinavisk UFO Information - SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL - SKANDINAVIEN-KONTAKT: Carsten Hedegaard Pedersen, Mørkelmosevej 2, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 18 04 26.

SUFOI's EFTERFORSKNINGSAFDELING - Repræsentant for Lolland-Falster: Ole Henningsen, Duegård, Nakskovvej 5, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen, Erica-parken 12, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's FOREDRAGSAFDELING: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's ARKIV og UDKLIPSCENTRAL: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre, tlf. (01) 70 90 86.

Repræsentant for Vestsjælland: Ebbe Truelsen, Miltoften 2, Madslunde, 4200 Slagelse, tlf. (03) 56 61 22.

Repræsentant for Fyn: Jytte Pedersen, Tellerupvej 44, 5591 Gelsted, tlf. (09) 49 15 16.

Repræsentant for Nordjylland: Torben Birkeholm, Absalonsgade 3, st. tv., 9000 Aalborg, tlf. (08) 16 33 19.

SUFOI's ALARMERINGSCENTRAL:
Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51, 8000 Århus C., tlf. (06) 19 88 90.

Repræsentant for Sønderjylland: Kai E. Møller, Østergade 17, Felsted, 6200 Aabenraa, tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvej 11, N - 5030 Landås, Norge, tlf. (05) 28 01 26.
Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

INDEHOLDER bl. a.:

Hvad gjorde nat til dag?

Vi har flere gange her i UFO-NYT - sidst i nr. 6/76 - behandlet Tunguska-fænomenet og dets mulige sammenhæng med UFO-sagen. Grunden til, at vi endnu en gang (og næppe for sidste) vender tilbage, er dels, at vi i denne - så vidt vi ved første på dansk skrevne - artikel finder en udførlig omtale af det kraftige lys (der i de tidligere beretninger kun har været kort nævnt), dels, at bemærkningerne om, at lysskæret var synligt også natten *før* den 30. juni 1908 måske kan give nogle et fingerpeg m. h. t. fænomenets natur. At artiklen slet ikke nævner Tunguska (der i parentes bemærket ligger ved 60. breddegrad), gør i hvert fald ikke dens dokumentariske værdi mindre.

Her er så artiklen, der stammer fra Frems Årbog 1908-09, side 79: *(IOKj)*

DEN HVIDE NAT

Et usædvanligt meteorologisk fænomen, som vakte opmærksomhed i vide kredse, blev iagttaget navnlig natten mellem 30. juni og 1. juli 1908, idet den nordlige del af himlen var påfaldende lys. Lysskæret var meget smukt; nogle iagttagere her kalder det sølvhvidt, andre gyldent-hvidt, medens der i meddelelserne fra udlandet findes højst forskellige beskrivelser af lyset - lige fra blegt eller svagt grønligt til orange og rødt i så stærke toner, at det mindede om det genskin, som en stor ildebrand kaster på himlen. - Lysfænomenet er iagttaget på et udstrakt område; der foreligger således beretninger fra England, Holland, Tyskland, Sverrig, Østrig og Rusland - det sidste sted lige fra den 60. til den 45. breddegrad helt nede ved Det asovske Hav. Det omtales de fleste steder, at lyset var så stærkt, at man kunne se at læse ved det. Fænomenets usædvanlige karakter forhøjedes derved, at husene blev belyste på den nordlige side, hvad man ikke er vant til på vore breddegrader, men endnu mere påfaldende synes dette lysfænomen at have været for iagttagerne i Syden, hvor de lyse nætter ikke kendes. - Også natten før den 30te juni og i flere af nætterne efter den 1. juli er der set et lignende lysskær på den nordlige himmel, men langt svagere end det, som udmærkede »den hvide nat«.

Adskillige iagttagere antog, at dette fænomen var en art af Nordlys, men denne forklaring er sikkert ikke rigtig. Lyset var nemlig ikke stribet, men snarere lagdelt, og endvidere viste det ved spektropisk undersøgelse ikke de for Nordlyset karakteristiske lysende linier, men spektret tydede derimod på, at lyset stammede fra Solen. Hermed stemmer det også, at lyset i hovedsagen fulgte Solens bevægelser i løbet af natten, nemlig fra nordvest eller nordnordvest gennem nord til henimod nordøst.

Vi tør herefter gå ud fra, at lysfænomenet skyldes Solen, men det bliver da nødvendigt at antage, at der har været udbredt faste eller dråbeformige smådele så højt oppe i atmosfæren, at solstrålerne har kunnet nå at belyse dem selv ved midnat. Der er udført nogle målinger med det resultat, at såfremt lysskæret skyldes sådanne smådele, har disse befundet sig i højder indtil 50 eller 90 km. Almindelige skyer når ikke nær så højt, nemlig »kun« ca. 10 km (altså dog en god milsvej), men af og til er der iagttaget nogle »lysende natskyer« i højder omkring 80 km, og det kunne derfor synes naturligt at henføre lysfænomenet til denne kategori, hvilket også enkelte iagttagere uden videre har gjort. Det må dog hertil bemærkes, at hvis der i vor atmosfære befandt sig en sådan mængde smådele (f. eks. støvpartikler eller små iskrystaller), er det svært at forstå, hvorfor lysfænomenet både kom og forsvandt så pludselig. De bedst kendte »lysende natskyer« viste sig efter et heftigt udbrud af vulkanen Krakatoa i august 1883, hvorfor man antager, at de bestod af fine støvpartikler, som ved udbruddet var slynget meget højt tilvejrs, men disse skyer forsvandt først helt efter et par års forløb. Tager man derfor alle de fremkomne oplysninger i betragtning, er der vel grund til at antage, at lysskæret, som udmærkede »den hvide nat«, tildels er af samme oprindelse som det, der udsendes fra de lysende natskyer, men fænomenets hastige forløb tyder på, at de smådele, som reflekterede sollyset, ikke hører hjemme i vor atmosfære. Man kan derfor gætte på, at Jorden på sin vandring i verdensrummet har truffet på en udbredt mængde af sådanne smådele (»kosmisk støv«) - f. eks. resterne af en komet.

Fotografi optaget nær København den hvide nat kl. 11.15. Eksposititionstid 5 min. De lyse mure vender mod nord og vest.

(Tilsendt SUFOI's efterforskningsafdeling af hr. M. Grønbech.)

Beretningen om den mystiske sten

eller den mystiske beretning om en sten.

Af Ole Henningsen

Brudstykke af den ejendommelige »sten« fra Bornholm.

Den 10. februar 1975 var en af overskrifterne i Bornholms Tidende »Metal ude fra rummet fundet i have i Rønne«. I artiklen hedder det bl. a.:

Ole Bendtsen, Midgårdsvej 44, Rønne, har i lørdags fundet en meget speciel genstand. Det kan være en sten, en splint af et eller andet, eller hvad han håber på, brændstofaffald fra en UFO (Uidentificeret flyvende objekt).

Genstanden, der tilsyneladende har været ude for en overordentlig stor varmepåvirkning, krystalliserer nemt, når man slår på den. Den spiller i alle regnbuens farver.

Hvis der bliver slået et stykke af den, får den på brudfladen en speciel lugt. Det underbygges på dramatisk vis af naboens hund. Den skulle prøve at snuse til genstanden, men fik et så kraftigt nyseanfald, at den ikke længere vil nærme sig genstanden.

Frank Simonsen, UFO-klubben på Bornholm:

- Det er ikke et af de kendte metaller, vi her har med at gøre. Jeg er stærkt overbevist om, at det stammer fra en UFO. Vi har sendt en prøve af metallet til Teknologisk Institut for en nærmere undersøgelse. Jeg kan oplyse, at aftenen før dette fund blev gjort, observerede vi en UFO i bane over Bornholm. Denne genstand kan meget vel stamme derfra.

Familien Bendtsen venter sig meget af undersøgelsen på Teknologisk Institut. For ek-

sempel venter de, at metallet vil vise sig at være radioaktivt. I hvert fald har to medlemmer af familien fået stærk hovedpine efter at have været i berøring med genstanden.

En anden forklaring kan være, at metallet stammer fra den amerikanske rumsonde på 20 tons, som for nogen tid siden gik igennem atmosfæren og spredtes over et område af ukendt størrelse.

Denne omtale i Bornholms Tidende vakte stor opstandelse, og med overskriften:

UFO-hjemmet invaderet af politi – CF – branddirektør

skrev bladet senere bl. a. følgende:

Politiet mødte i går eftermiddags op på adressen for at få genstanden udleveret til nærmere undersøgelse. Politiet, der ingen kendelse medbragte, kunne ikke få stykket udleveret og måtte køre igen med uforrettet sag.

Frank Simonsen. UFO-kubben på Bornholm: -Jeg blev straks tilkaldt da politiet var ankommet. Jeg gjorde det klart over for politiet at de ikke ville få hele stykket udleveret. Vi har efterhånden så mange eksempler på at når vi har udleveret nogle af de ting vi finder, forsvinder de på mystisk vis. Jeg vil i hvert fald ikke være med til at løbe den risiko.

I øvrigt optrådte politiet på en for mig at se besynderlig måde. De stillede sig hovent an. Det var, ligesom de grinede lidt af os. Betjente skal ikke se ned til en, de skal være til at snakke med. I øvrigt tror vi slet ikke noget om denne genstand, før der foreligger resultater.

Politiet vendte tilbage igen med et hold fra Civilforsvaret, som medbragte en detektor. Den skulle bruges til at undersøge, om metalstykket evt. afgav nogen form for bestråling.

Men muligheden for, at den skulle være radioaktiv, som Bentsen antydede i Bornholmeren, er nu helt afvist. Civilforsvaret fandt, at metalstykket er helt fri for bestråling. Hvis der havde været nogen form for bestråling, skulle stykket have været fjernet fra hjemmet.

Civilforsvaret har fået en stump af metalstykket til nærmere undersøgelse, så nu skal det blive interessant at se, hvad de får ud af den. Der foreligger endnu ikke resultater fra den prøve, som er indsendt til Teknologisk Institut.

Den 17. februar 1975 forelå svaret fra Teknologisk Institut til Frank Simonsen:

Mineralprøven De har sendt os er ikke et rent metal, men en forbindelse mellem jern og svovl, der hedder svovljern med den kemiske formel FeS. Det er et meget almindeligt forekommende mineral.

Med venlig hilsen
TEKNOLOGISK INSTITUT
Afd. for Kemiteknik
Henrik Berg
cand. scient.

Og med dette svar var der lagt op til de helt store gætterier. Mange af de mennesker, der kom i forbindelse med metallet, kunne forholdsvis nemt afvise, at der skulle være tale om svovljern, som det blev hævdet af Teknologisk Institut.

Var der alligevel noget om UFO-snakken og om en slags hemmeligholdelse af oplysninger m. v.??

De videre undersøgelser viste, at metallet i virkeligheden var fundet så tidligt som den 16. maj 1974 kl. 08.30 af Ole Bendtsens søn, der var på vej til skole. Stenen blev fundet på Snorrebakken i Rønne.

Aftenen i forvejen, den 15. maj 1974, kl. 22.40 havde medlemmer af Bornholms UFO Club (bl. a. Frank Simonsen) en observation af en genstand, der fløj med en fart ca. 4-5 gange en jagers hastighed i retningen syd-nord, lysende klart blåt. Genstanden forsvandt i retning af Snorrebakken. På den baggrund var Bornholms UFO Club interesseret i at få sagen undersøgt tilbunds hurtigst muligt.

Pressen kom ind i sagen, og det var Ole Bendtsen, der ved sine udtalelser fik sagen drejet over på, at det måske drejede sig om rester eller affald fra en flyvende tallerken.

I den 2. verdenskongres i Ancient Astronaut Society, der i 1975 blev afholdt i Zürich, deltog også John Gerrow Jensen fra Rønne. Han medbragte et brudstykke af den famøse sten, som han foreviste for Jacques Bergier, der er kemiker og atomfysiker, og bl. a. er kendt for sit forfatterskab sammen med Louis Pauwels (Den fantastiske virkelighed m. fl.). Jacques Bergier svarede John Gerrow Jensen, at der var tale om »iron oxyd«. Og så var man sådan set lige vidt igen.

Jørgen F. Sommer fra Bornholms UFO Club sendte den 30. oktober 1975 små stykker af

stenen til SUFOI's Efterforskningsafdeling og spurgte, om vi kunne hjælpe med en endelig bestemmelse af materialet.

Uofficielle undersøgelser ved lokale laboratorier viste samstemmende, at der var tale om ca. 20-30% jern og ca. 70% mangan samt en mængde sporstoffer i meget små mængder, som f. eks. bly, kobber, crom m. fl. Materialet blev bedømt som værende ferromangan, et materiale der anvendes inden for stålindustrien. Den prøve, som SUFOI havde stillet til rådighed, var af en størrelse på 1,1 cm³ og vejede 8,41 gr.

En forespørgsel til Universitetets Mineralogisk-Geologiske Institut, Mineralogisk Museum, gav dette svar:

Såvidt jeg kan se er den tilsendte og hermed returnerede prøve et kunstprodukt (fra en eller anden industri). Ifølge denne opfattelse vil en undersøgelse falde uden for vort arbejdsområde.

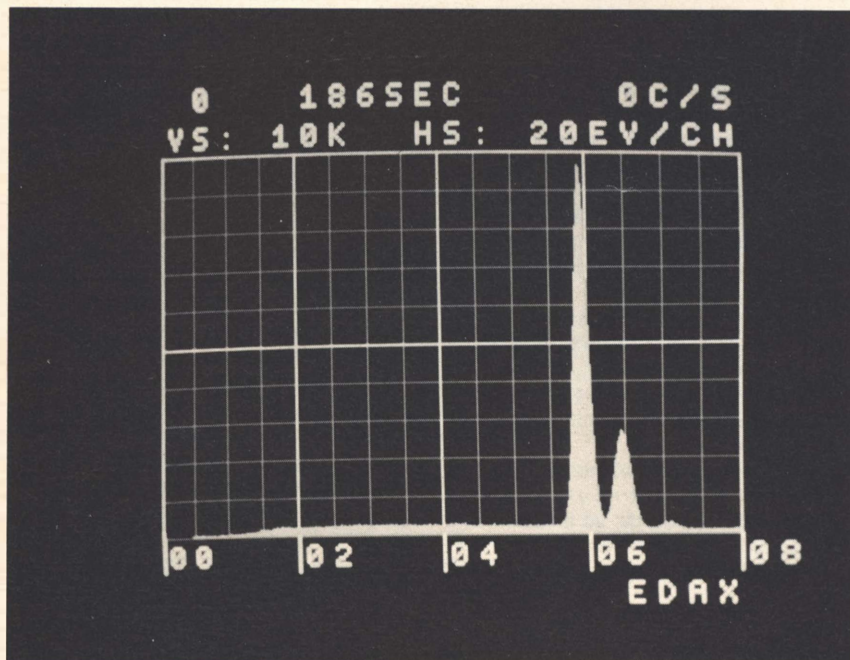
Med venlig hilsen
Søren Floris
magister.

Bilag 1:

Teknologisk Institut
Laboratoriet for
scanning-elektromikroskopi
Analyseareal: ca. 0,015 mm²
Billedtype: Røntgenanalyse
Accelerationsspænding: 25 KV
Mærke: »UFO«-metal
Dato: 26-3-76

Flere danske og udenlandske UFO-organisationer var på dette tidspunkt af Bornholms UFO Club blevet inddraget i sagens opklaring.

Nu viste der sig imidlertid pludselig en mulighed for at få foretaget en meget grundig og tilbundsgående analyse af materialet hos Teknologisk Institut, uden at dette ville overstige SUFOI's økonomiske formåen. Og den 26. april

TEKNOLOGISK INSTITUT

Laboratoriet for
scanning-elektronmikroskopi

Foto af bilag 2.

Kvalitativ grundstofbestemmelse med energi-dispersiv røntgenanalyse.

Kemisk symbol	Emissions-linier (K, L eller M)	Røntgen-energi i keV	Bemærkninger
Mn	K_α	5,89	
Mn	K_β	6,49	} Falder sammen
Fe	K_α	6,40	
Fe	K_β	7,06	

Firma/institution:

Materiale:

Mærke: "U.FO"- metal

Dato: 26-3-76 Sign.: J.B. | B.J.

Reg. nr.:

TEKNOLOGISK INSTITUT

Metallurgisk laboratorium
Metallografisk undersøgelse

Foto af bilag 3.

Forstørrelsesgrad: 50 ×

Struktur:

Placering af slib:

Bemærkninger:

Firma/institution:

Materiale:

Mærke:

Uætset ☐

Kemisk ætset i:
3 % nital ☒
% ☐

Elektrolytisk ætset med:
% oxalsyre ☐
% ☐

Dato: 76.03.31   Sign.: MB   Reg. nr.: 3

Samme prøve som i bilag 3 forstørret 400 gange.

1976 forelå dette svar fra Teknologisk Instituts laboratorium for metallurgi- og scanning-elektronmikroskopi, underskrevet af laboratorieleder Svend Engell-Nielsen:

Med henvisning til Deres brev af 2. marts i år, instituttets svar af 15. marts i år samt telefonsamtaler med fuldmægtig Ole Henningsen, skal følgende meddeles vedrørende det formodede stykke »UFO-metal«, som vi har modtaget til undersøgelse.

Metalstykket, der var ca. 20×15×5 mm, havde en udpræget sølvagtig glans.

Ved en enrgi-dispersiv røntgenfluorescens-analyse fandtes metallet at bestå af mangan og mindre mængder jern - jf. bil. 1 og 2.

En såkaldt metallografisk undersøgelse viste, at metallets mikrostruktur bestod af meget store krystalkorn.

I mikrostrukturen fandtes yderligere en del revner og ikke-metalliske indeslutninger - jf. bil. 3 og 4.

Ved en hårdhedsmåling efter Vickersmetoden fandtes en hårdhed på HV=811, hvilket svarer til hærdet ståls hårdhed - bil. 5.*)

Udfra ovenstående resultater fandt vi frem til, at metalstykket muligvis var såkaldt ferromangan.

Ferromangan er en metallegering bestående af mangan og jern, og den anvendes af stålværker og støberier som tilsætning til flydende stål eller støbejern for at øge manganindholdet.

Der blev fremskaffet to prøver af ferromangan fra to forskellige stålværker, og derefter blev der foretaget energi-dispersive røntgenfluorescensanalyser af de to prøver.

De to spektre af referenceprøverne var identiske og bil. 6 viser udseende af et af spektrene.

Som det ses er røntgenspektret af det formodede »UFO-metal« på bil. 1 og referencespektret af ferromangan på bilag 6 praktisk taget identiske.

----

*) *UFO-NYT's kommentar: Vi kan af pladshensyn desværre ikke gengive alle bilagene fra Teknologisk Institut, men de findes som dokumentation i SUFOI's arkiver og kan evt. forevises på forlangende.* red.

Om ferromangan kan iøvrigt oplyses, at dets smeltepunkt er ca. 1250°C (relativt lav) og det er en sprød metallegering. Bortset fra anvendelsen som legeringsmetal må ferromangan betegnes som uanvendelig set udfra et teknisk synspunkt.

Vi står gerne til Deres disposition med supplerende oplysninger såfremt der skulle fremkomme yderligere spørgsmål i sagen.

Med venlig hilsen
TEKNOLOGISK INSTITUT
Lab. for metallurgi- og
scanning-elektromikroskopi
Svend Engell-Nielsen
laboratorieleder.

Som det ses af de foretagne prøver, identificeres »stenen« fra Bornholm eentydigt som FERROMANGAN. Og lad det være sagt straks: Vi mener ikke, at denne »sten« på nogen måde har forbindelse med UFO'er. Det havde naturligvis været mere spændende for os, om det havde drejet sig om et for os ukendt materiale eller en ejendommelig materialesammensætning. Men een ting har vi dog opnået. Vi har aflivet en begyndende myte om, at der var fundet et materiale på Bornholm, som ikke kunne bestemmes, og som så ejendommeligt ud. Og når der så samtidig kunne kobles ordet UFO på sagen, så var det simpelthen en god pressehistorie.

Tak til Bornholms UFO Club, fordi man gik i lag med historien. Vi er meget glade for Teknologisk Instituts hjælp i denne sag. Men vi mangler kendskab til laboratorier, hvor vi af og til kan få analyseret materialer, der på den ene eller anden måde sættes i forbindelse med en UFO-observation.

Måske kan læserne hjælpe os med sådanne oplysninger?

Ole Henningsen
SUFOI's Efterforskningsafdeling

Film om UFO'er

Sephen Spielberg og Richard Dreyfuss er to navne, der blev kendt for alvor i forbindelse med kæmpesucces'en »Dødens gab«, forrige sommers rædselsfilm om kæmpehajer. Spielberg instruerede filmen, der var med til at bekæmpe hajen. De to dukker nu op igen i et nyt samarbejde, nemlig omkring filmen »Close Encounters of the Third Kind«. Det er en film om UFO'ers besøg på Jorden. Stephen Spielberg fastholder, at filmen handler om virkelige hændelser - men ellers er optagelserne omgivet af et tæt net af hemmelighedskræmmeri. Titlen hentyder til en gradsskala, UFO-forskere arbejder med, som angiver hvor nære observationer af UFO'er har været. Close encounters of the first kind (Nær-møder af første type) står for observation af UFO'er. Anden grad handler om observation af UFO-landinger. Tredje grad omhandler kontakt med besøgende fra rummet. Filmen ventes færdig engang i begyndelsen af 1977. Den produceres af Julia og Michael Philips.

Thisted Dagblad, 26. nov. 76.

UFO-kongres i Chicago

Den 24., 25. og 26. juni 1977 afholdes en stor international UFO Kongres i Chicago. Vært er Curtis G. Fuller, forlægger af det meget kendte månedsblad »FATE« (parapsykologi, fortidsforskning, ufologi m. m.)

Kongressen er med vilje henlagt til ovennævnte datoer, i år, hvor det er 30 år siden Kenneth Arnold havde sin berømte »tallerken-observation« af 9 skinnende tallerkenformede objekter under en flyvetur i Mt. Rainer bjergene i staten Washington. »FATE« er vist det tidsskrift i hele verden, der har bragt flest UFO-artikler siden 1948, idet 323 numre er udkommet siden da, og næsten hvert nummer har bragt en artikel om UFO'er!

Der er allerede udsendt indbydelser til mange prominente UFO-forskere og talrige videnskabsmænd. Men kongressen står også åben for alle, der blot er interesseret i UFO-problemet. Er man derfor ved at forberede ferieplaner: Mon ikke deltagelse i dette års UFO-Kongres i Chicago vil blive alle tiders oplevelse?

APRO Bulletin, nov. 1976/KML

observationer

Nye oplysninger i Walton-sagen

I UFO-NYT nr. 4/76 bragte vi en udførlig beretning om den unge skovarbejder Travis Waltons påståede bortførelse pr. UFO. Vi lovede at bringe flere oplysninger, efterhånden som efterforskningen skred frem, og her har vi yderligere enkeltheder:

Mandag den 22. marts 1976 tog Mrs. Mary Kellett, mor til Travis Walton, fra sit hjem i Snowflake, Arizona, til Phoenix for at lade sig underkaste en polygraf-undersøgelse (polygraf, populært en »løgnedetektor«) i et forsøg på at kaste lys over nogle punkter med hensyn til hendes påståede rolle i sønnens mystiske oplevelse. Pressen skrev for eksempel, at hun og Travis var »hårdkogte ufologer« før hændelsen.

Også Philip Klass havde til APRO berettet om to forskellige rygter om Mrs. Kellett, som - hvis de blev dokumenteret - ville kaste en del tvivl over sagen: (1) Da Mrs. Kellett fik at vide om hændelsen med Travis' forsvinden, var hun rolig og fattet og havde svaret med ordene: »Jeg er aldeles ikke overrasket« eller noget i den retning. (2) Politichef Flake fra Snowflake var taget ud til Mrs. Kellett for at overbringe hende en meddelelse mandag aften. Hun var kommet udenfor for at tale med ham og inviterede ham ikke indenfor, hvilket fører til mistanke om, at Travis befandt sig inde i huset på dette tidspunkt, adskillige timer før han i følge rapporten skulle have været hjemme.

De oplysninger, APRO har fremskaffet om pkt. (1), går ud på, at Mrs. Kellett blev underrettet af Ken Coplan og Mike Rogers kl. 01.00 eller 01.30 torsdag morgen den 6. november 1975 (Kilde: Mike Rogers og Mrs. Kellett). Mike Rogers havde ført ordet. Mrs. Kelletts umiddelbare reaktion var at bede Mike om at gentage referatet af hændelsen mindst to gange, før hun kunne fatte meningen med det, han stod og sagde. Hendes næste reaktion var: »Hvorfor mit barn?«

Mrs. Kellett siger, at egenhændig opfostring af seks børn har lært hende ikke at blive panikslagen i nødsituationer.

Mrs. Kellett erindrer ikke noget besøg af politichef Flake om mandagen den 10. og siger, at hun ikke ved nogen lejlighed har nægtet Flake adgang til sit hus. Duane Walton husker, at Flake kom forbi Kelletts torsdag morgen (den 11.) ved 01-tiden. Duane stod udenfor og tappede benzin fra en vens lastbil til brug for sin egen bil, for at kunne køre tilbage til Phoenix (Travis var inde i huset på det tidspunkt), da der ikke var nogen servicestationer åbne på den tid af døgnet. Bekymret over Travis' helbred havde Duane besluttet at køre ham til Phoenix så hurtigt som muligt for at få ham under lægebehandling. I hvert fald talte Flake kort med Duane og genoptog så sin rute. Disse spørgsmål og andre er behandlet i polygraf-prøven.

Vor rapport fra George J. Pfeifer Jr., »Associated Polygraphers«, i Phoenix, lyder som følger:

»Det blev ved et interview før undersøgelsen fastslået, at hun (Mrs. Kellett, o. a.) ikke var under nogen form for medicinsk behandling, ikke havde indtaget opkvikkende midler, og at hun generelt set var i tilfredsstillende fysisk og mental tilstand til at lade sig underkaste undersøgelsen.

Inden undersøgelsen lavede man en »Kendte Løgne-test«, hvor de vildledende svar blev konstateret. Disse blev anvendt som vejleder for undersøgelsen. Spørgsmålsformuleringen blev opdelt i 2 grupper, relevant/irrelevant. Hertil anvendtes en 'Stoelting Emotional Stress Monitor, Model 22600' (dvs. et apparat, der kan må-

le følelsesmæssige forandringer hos undersøgelsespersonen, o. a.)

Et af vidnerne, Mike Rogers, har lavet denne yderst professionelle illustration af det øjeblik, hvor Travis Walton blev ramt af den grønblå lysstråle.

Alle spørgsmål blev gennemgået med hende. Hun indvilligede i at besvare dem alle og underskrev de dertil hørende juridiske dokumenter.

De mest relevante spørgsmål og svar er som følger:

(3) Deltog De på noget tidspunkt i en sammensværgelse sammen med Travis eller nogen anden person med det formål

løgnagtigt at foregive, at Travis var forsvundet?
Svar: Nej.

(4) Var De dybt involveret i UFO-spørgsmålet, før Travis forsvandt?
Svar: Nej.

(6) Vidste De egentlig i tiden mellem den 6. og 10. november 1975, hvor Travis befandt sig?
Svar: Nej.

(7) Fortalte De i denne periode til nogen, at det ikke ville overraske Dem, hvis Travis var blevet bortført af en flyvende tallerken?
Svar: Nej.

(9) Har De nogensinde læst en bog om flyvende tallerkener?
Svar: Nej.

(10) Blev De underrettet om Travis' forsvinden af kun to mennesker, Mike Rogers og Ken Copland – og ingen andre?
Svar: Ja.

UNDERSØGELSE B

(B) Fortæller De altid sandheden i vigtige spørgsmål?
Svar: Ja.

(C) Diskuterede De nogen sinde flyvende tallerkener med sheriff Gillespie før den 5. november 1975?
Svar: Nej.

(D) Har De ved nogen lejlighed nægtet politibetjent Stanford Flake adgang til Deres hjem?
Svar: Nej.

(E) Ville De lyve for at komme Travis til hjælp i denne sag?
Svar: Nej.

(G) Skjulte De Travis for offentligheden mellem den 5. og den 11. november 1975?
Svar: Nej.

(I) Tror De på, at Travis taler sandhed i denne sag?
Svar: Ja.

(J) Har De nogensinde selv set en flyvende tallerken?
Svar: Nej.

Efter en omhyggelig analyse af polygrammerne og en sammenligning af polygrafkurverne med 'Det Kendte Løgne-mønster' er det denne undersøgelsesleders opfattelse, at Mrs. Mary H. Kellett har besvaret alle spørgsmål sandfærdigt, i overensstemmelse med hendes viden og overbevisning.«

George J. Pfeifer, Jr.
undersøgelsesleder.

Der er i UFO-kredse blevet udtrykt bekymring over de forskellige meninger og oplysninger, der er blevet udtrykt af forskellige organisationer, der har beskæftiget sig med denne sag. En medvirkende årsag til denne situation har været det forhold, at visse politifolk i området omkring Holbrook, Snowflake og Heber har igangsat rygter, som angriber person og motiver hos hovedpersonerne i sagen. Sandsynligvis er dette blevet gjort, delvis fordi hændelsen indebærer bibetydninger, som de personligt ikke ønsker at blive stillet ansigt til ansigt med. Med hensyn til sheriff Gillespie må politisk hensigtsmæssighed afgjort betragtes som en faktor. Da han bliver valgt til sit arbejde, overrasker det ingen, at han indynder sig hos den majoritet af vælgere, som helst ikke vil tro på, at så uhyggelige ting som UFO-kidnapninger kan ske i deres samfund. Dette på trods af, at han synes at være langt mere »UFO-entusiast« end Waltons.

Et tidligere nummer af APRO-bulletin har behandlet NICAP's uheldige tiltro til et rygte, der tillægges undersheriff Ken Copland, et rygte, som han nu selv har benægtet.

Der er også rejst tvivl om det nøjagtige indhold af polygraf-undersøgelsen af de seks første vidner. C. E. Gilson, Arizonas Kontor for Offentlig Sikkerhed, afleverede til sheriff Gillespie en rapport, som her gengives for at afklare spørgsmålet:

»Kære sheriff Gillespie,

Den 10. november 1975 blev der foretaget en polygraf-undersøgelse af John E. Goulette, Dwayne D. Smith, Kenneth E. Peterson, Michael H. Rogers, Jeff S. Pierce og Allen M. Dalis.

Formålet med denne undersøgelse var at finde ud af, om en eller flere af de ovennævnte personer med forsæt prøvede at skjule en kriminel handling, dvs. overfald og/eller mord med Travis Walton som offer.

De relevante spørgsmål og svar er som følger:

(1) *Påførte De Travis Walton nogen alvorlig fysisk skade sidste onsdag eftermiddag?*

(2) *Ved De, om Travis Walton blev fysisk såret af et eller andet medlem af Deres arbejdshold i onsdags?*

(3) *Ved De, om Travis Walton's legeme er begravet eller skjult et eller andet sted i Turkey Springs-området?*

(4) *Fortalte De sandheden om, at De faktisk havde set et UFO sidste onsdag, da Travis Walton forsvandt?*

Hver af de seks mænd svarede 'nej' til spørgsmål 1, 2 og 3, og de svarede alle 'ja' til spørgsmål 4. Testresultaterne var utvetydige.

På grundlag af polygraf-kurverne er undersøgeren af den opfattelse, at Goulette, Smith, Peterson, Rogers og Pierce var sandfærdige, da de besvarede spørgsmålene.

Disse polygraf-undersøgelser beviser, at disse fem mænd virkelig så et eller andet objekt, som de mener er et UFO, og at Travis Walton hverken blev skadet eller myrdet af nogen af disse mænd den pågældende onsdag, den 5. november 1975. Hvis et virkeligt UFO ikke eksisterede, og UFO'et er et menneskelavet svindelnummer, havde fem af disse mænd intet kendskab dertil på forhånd. Der kan ikke siges noget bestemt i så henseende, hvad angår den sjette mand, hvis testresultater ikke var klare.

De opnåede diagrammer vil blive taget i forvaring i Kontoret for Offentlig Sikkerheds Polygraf-afdeling.«

C. E. Gilson
Polygraf-undersøger
Dep. of Public Security

Der dukker et mønster op, der tyder på, at mange folk, der har været involveret i »efterforskningen« har været langt mere sløsede med sandheden end vidnerne.

Alle hovedpersonerne, der har været indblandet i Travis Waltons oplevelse, incl. de seks vidner til den første hændelse, har ladet sig underkaste polygrafiske undersøgelser. Undertegnede finder, at for at afslutte denne sag skulle de enkeltpersoner, hvis vidneforklaring ikke stemmer overens med den af Mrs. Kellett, Travis og Duane Walton samt de øvrige seks vidner afgivne forklaring, ligesom disse frivilligt skulle lade sig underkaste en polygrafundersøgelse for at fastslå deres rolle i sagen. Disse enkeltpersoner omfatter sheriff Gillespie, Stanford Flake, Ken Copland, Bill Spaunding, Lester Steward og Phillip Klass. APRO vil med glæde betale omkostningerne og afventer så blot deltagernes accept.

Coral Lorenzen
APRO Bulletin, marts 1976/To.D.-J.

Foto fra et TV-interview. Til venstre ses studieværten, i midten Travis Walton og til højre APRO's leder, Jim Lorenzen.

Rettelser til den første beretning

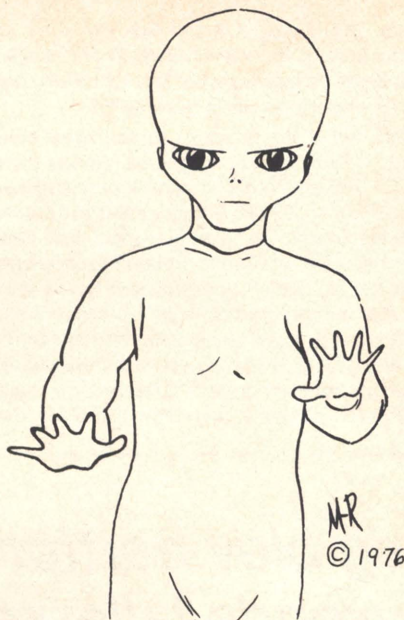
Travis Walton har over for APRO påpeget visse unøjagtigheder i det første referat af hændelsen, som blev bragt i dansk oversættelse i UFO-NYT nr. 4/76. Vi henviser til sider og spalter i denne artikel og bringer Walton's kommentarer hertil.

S. 140, 1. sp., 1. afsnit: Henvisningen til en Coleman-lygte (kan det have noget at gøre med en boraks-lampe? o. a.) er ikke præcis. Den korrekte beskrivelse er: Panelerne eller felterne glødede med en blød, gylden farve ligesom varmt metal. Tremmerne glødede ikke, men havde en mat sølvfarve. Kuplen, som kun lige netop var synlig fra observatørernes synsvinkel, var hvid. Generelt beskrevet var genstandens udseende som to stegepander sat sammen kant mod kant med en lille kuppel på toppen, og skæret fra genstanden oplyste området svagt. Alle vidnerne beskrev den som fuldendt smuk. De iagttog den på kort afstand (23-27 meter), og ingen af dem er det ringeste i tvivl om, hvad de så, da de betragtede den »fuldstændig klart på den afstand«.

Side 140, 2. sp. nederst: Det var ikke Rogers, der anmodede om en polygraf-test. Duane Walton, Travis' bror, foreslog alle mulige former for tests, herunder polygraf-prøven, og Glen Flake fra politistationen havde anmodet om undersøgelsen. Alle seks vidner meldte sig frivilligt, da de blev bedt om det.

Side 141, 1. sp., 2. afsnit: Travis har kendt Mike Rogers i næsten 7 år.

Side 141, 1. sp., 4. afsnit: Det er muligt, at politiet har *anmodet* om undersøgelsen for radioaktivitet, men den blev udført af en mand fra skovstyrelsen, der måske ikke engang undersøgte det rigtige sted på jorden. Han undersøgte hverken lastbilen eller det tøj, vidnerne havde haft på under hændelsen, inden de havde været i bad og havde skiftet tøj. Manden undersøgte ganske vist Rogers' og Dalis' beskyttelseshjælme og fik et udslag, der var 4 gange så stort som baggrundsstrålingen (det dobbelte af udslaget fra et ur med selvlysende tal, der blev målt på stedet). På det tidspunkt blev han irriteret og nægtede at undersøge bilen, de andre vidner eller andre steder på jorden, som de tilstedeværende (Rogers, Dalis, Duane Walton og adskillige andre mænd og undersøgere fra skovstyrelsen) foreslog ham at gøre.

Side 141, 2. sp., 3. afsnit: Væsenernes tøj var *ikke* brunt, men var snarere noget i retning af orange-solbrændt, en farve, som Travis betegner som vanskelig at beskrive. Han arbejder imidlertid sammen med Rogers, der er en dygtig tegner (se ill. side 56) i dette nummer af UFO-NYT) på at få præciseret den nøjagtige nuance og farvetone.

Side 141, 2. sp., nederst: Det var et håndtag på venstre side, der fik stjernerne til at bevæge sig; knapperne på højre side fik nogle små punkterede linier til at bevæge sig på en skærm, anbragt på stolens højre armlæn.

Side 142, 1. sp., 2. afsnit: Han blev ikke ført ind i et andet fartøj, men snarere ud af indelukket, som Travis henviser til som en »hangar«, ud ad en lige gang og ind i et lille værelse for enden, hvor de andre var.

Side 142, 1. sp., 4. afsnit: Travis ved ikke, om dørene (eller en dør) netop blev lukket, eller om det bare var et lys, der gik ud, han så, lige da han kom til bevidsthed igen.

Side 143, 1. sp., 3. afsnit: Den tid, »dr.« Steward påstår at have interviewet Travis, varierer fra 2 timer og opefter, som han (Steward) også gentog under interviews i fjernsynet.

Side 145, 2. sp., 3. afsnit: En journalist havde ringet til Duane om morgenen, og her havde brødrene Walton hørt, at der var pressefolk ved Department of Public Safety's (DPS's) kontorer. Senere, under en samtale med Hal Starr, APRO's leder af Public Relations afdelingen, erfarede de, at han (journalisten) havde været der den morgen og ventet på brødrene Walton og Gilson (polygraf-eksperten, nævnt side 141 øverst). Travis havde accepteret en privat test, en aftale med (sheriffen) Gillespie, der stadig fastholder, at aftalen ikke blev brudt. (Hr. Starr sagde under en senere samtale med fru Lorenzen (APRO Bulletins red.), at det havde vrimlet med journalister ved DPS).

Travis Walton bringer også den oplysning, at Rogers, Dalis og Goulette - såvel den aften, Travis forsvandt, som den næste dag - havde foreslået, at der blev indsat blodhunde (i eftersøgningen); men forslaget blev ignoreret af eftersøgningsholdet.

APRO er af den opfattelse, at Travis Walton sagen er en af de mest betydningsfulde og interessante i UFO-fænomenets historie og at den derfor har krav på, at alle unøjagtigheder, der måtte opstå under oplysningernes vandring fra vidner til forsker, bliver berigtiget.

APRO Bulletin, februar 76/IOKj

Jeg blev bortført af en flyvende tallerken

Charles L. Moody

En sergent i det amerikanske luftvåben fortæller at han blev bortført og taget om bord i en flyvende tallerken - hvor han fik en tur i det mystiske fartøj.

Stabssergent Charles L. Moody, dekoreret veteran i Vietnamkrigen, der er blevet erklæret mentalt ligevægtig af en psykiater i luftvåbnet og som har adgang til ellers hemmelige militære papirer, var så rystet over hændelsen, at han tav stille med den i måneder.

Sergent Moody fortalte tilsidst om sin utrolige oplevelse, men først efter at vi havde hørt om sagen og opsporet ham.

Den kraftige sergents fængslende historie blev optaget på bånd af en journalist ved avisen »Enquirer«. Senere blev Moodys udtalelser analyseret af en yderst effektiv Psychological Stress Evaluator (PSE), det er en løgnedetektor så nøjagtig, at retsinstanserne i otte stater nu accepterer dens konklusioner som bevis.

Efter at have analyseret Moodys historie erklærede en af opfinderne af PSE-detektoren, Charles McQuiston, kort og godt: »Der er ingen tegn på stress eller bedrag. Øjensynligt taler denne mand sandt - der er ingen tvivl om det.«

Sergenten blev taget om bord i UFO'et nær Alamogordo i New Mexico - kun 400 km fra det sted i Arizona, hvor skovarbejderen Travis Walton i november 1975 blev taget om bord i et UFO. (Se UFO-NYT nr. 4/76 og dette nr.)

Moody, der er 32 år, skildrede detaljerne i sin bortførelse i et interview på en oversøisk luftbase, hvor han nu er stationeret.

»Jeg har tænkt længe og meget over, om jeg skulle fortælle verden om det,« sagde sergenten, idet han strøg sig over sit karseklippede hår. »Jeg er klar over, at jeg måske vil blive til grin, lige som jeg før plejede at le ad andre, der talte om UFO'er.«

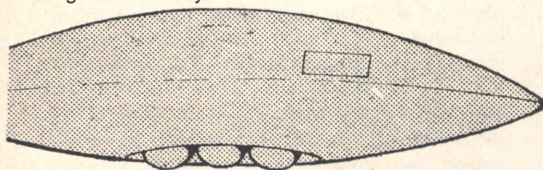
Moody holdt en pause, mens han tænkte tilbage, så fortsatte han med lav stemme:

»Det hændte den 13. august sidste år (1975), mens jeg var stationeret på Holloman luftbase nær Alamogordo. Jeg havde hørt, at der ville komme en meteorbyge den aften, så jeg kørte ud til et øde sted i ørkenen for at se det.

Jeg stod ud af min bil og satte mig på den venstre skærm. Der var en krystalklar himmel den aften. Jeg ventede ca. 40 minutter, men der kom ingen meteorer. Da kl. var 1.20 besluttede jeg, at jeg hellere måtte køre hjemad.

Så pludseligt faldt denne tingest ud af himlen ca. 100 meter foran mig. Den kom ned som et lyn! Da den var 8-15 meter over ørkenen, standsede den og begyndte at slingre... så begyndte den at glide hen mod mig. Jeg var panikslagen!

Jeg blev ved med at sige til mig selv: »Identificer! Identificer!« Jeg kan identificere ethvert amerikansk luftfartøj og også næsten alle udenlandske. Jeg er assisterende flyveleder for luftforsvaret og har omkring 1500 timers erfaring om bord i fly.

Men dette lignede ikke noget, jeg tidligere har set!«

Moody sagde, at objektet var diskosformet og glødede i en mat metallisk-grå farve. Det var 12-15 meter i diameter og 5½-7½ meter højt med tre kugler på undersiden.

»Jeg har ellers fået kamptræning, men jeg var stiv af skræk,« indrømmede han. »Jeg blev ved med at tænke: »Åh, Gud! hvad er det dog?««

Jeg sprang ned af skærmen og ind i min bil, mens jeg stadig havde øjnene rettet mod fartøjet. Jeg fumlede med tændingsnøglen med hamrende hjerte - og da jeg drejede på nøglen, skete der intet. Bilen var fuldstændig død, selv om batteriet kun var én måned gammelt!

Jeg blev ved med at dreje nøglen og sagde: »Kom nu - start!« mens jeg stirrede på fartøjet, der nærmede sig. Jeg var virkelig bange. Jeg tænkte: »Min Gud, dette er ikke naturligt. Det er noget ukendt!«

Fartøjet var 15 m foran min bil, før det standsede. Så hørte jeg en skinger stemme, og et vindue kom til syne i fartøjet. Jeg kunne se skyggelignende skikkelser i vinduet.

Pludseligt omsluttede en mærkelig gløden min bil, og jeg var helt følelsesløs. Så forsvandt følelsen... og jeg fandt mig selv siddende i bilen, mens jeg så på, at fartøjet forsvandt. Det skød lige tilvejrs, meget hurtigere end en jetjager.

Jeg drejede igen på tændingsnøglen - og bilen startede med det samme. Jeg trådte gaspedalen helt i bund og kom væk derfra.«

Moody fortalte, at han meget hurtigt kørte lige hjem og åndeløst fortalte sin kone, at han havde set et UFO. Det var ikke før han havde set på sit ur, at det gik op for ham, at der var sket noget mere end at han bare havde set UFO'et. Et eller andet sted havde han mistet 1 time og 20 minutter.

Moody besluttede sig til ikke at rapportere UFO-observationen, for han var bange for at blive gjort til grin. Men hele næste dag brød han sin hjerne med det mærkelige hul i tiden natten før.

Gradvis begyndte imidlertid mærkelige billeder af fremmede væsener at dukke op i hans hoved - »ligesom blitz, der fyres af« - og alt, hvad der skete den nat, kom tilbage til hans hukommelse.

»Jeg huskede, at mens bilen var omsluttet af lyset, kom to væsener hen mod mig fra fartøjet. De gik ikke - de svævede,« fortalte Moody, som har tilbragt 14 år i luftvåbenet.

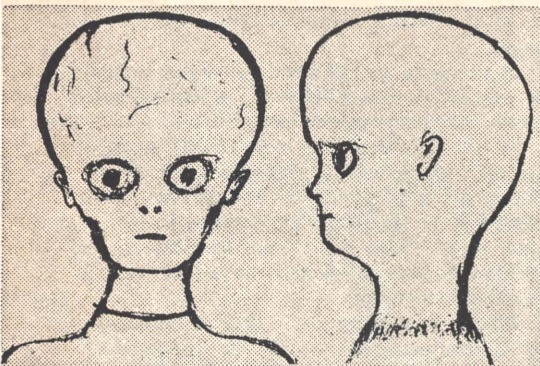
»De lagde deres hænder på bildøren, som om de prøvede at åbne den. Jeg var stiv af skræk, men var parat til at kæmpe mig ud. Jeg skubbede bildøren op, satte alle mine 106 kg mod den, og døren slog en af de fremmede baglæns.

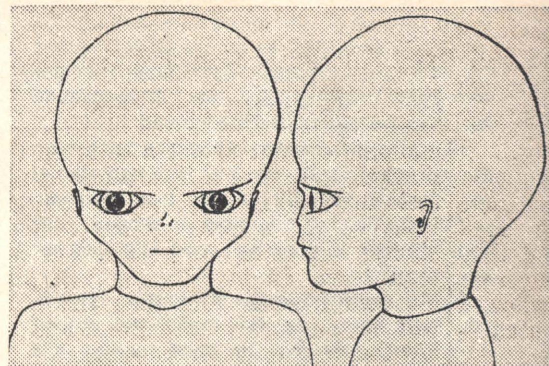
Jeg for ud af bilen og hamrede en knytnæve lige i ansigtet på den anden. Ansigtet føltes blødt. Jeg så ham falde baglæns - og så tabte jeg bevidstheden.

Da Mooby kom til sig selv, lå han på et hårdt bord med stenlignende plade, fortalte han. En fremmed stod og kikkede på ham. Moody prøvede at rejse sig op, men kan kunne ikke.

»Væsenets kranium var ca. en tredjedel atørre end et menneskes,« huskede han. »Han havde ingen øjenbryn - ja, han havde faktisk slet intet hår. Hans øjne var runde, på størrelse med et 25-cents stykke (24 mm i diameter, som kobber-femørerne frem til 1972), og hans blik var meget gennemtrængende. Øjnene var mørke, og panden var fremspringende.

Hans ører, næse og mund var mindre end vore, og læberne var meget tynde. Han var ca. 150 cm høj og så meget spinkel ud. Han havde en tætsiddende hvid dragt på, som dækkede

De fremmede (til venstre) som er beskrevet af Moody, ligner meget de væsener (til Højre), der er beskrevet af en anden mand, som også påstår, at han blev bortført af et UFO. (Travis Walton). Hvert af vidnerne har bekræftet, at tegningen var i overensstemmelse med hvad han havde set, og ingen af vidnerne kendte beskrivelsen eller tegningerne fra den andens oplevelse.

ham helt med undtagelse af hoved og hænder. Hans ansigt var gråhvidt.

»Så talte væsenet - men læberne bevægede sig ikke. På korrekt engelsk, med amerikansk accent, sagde han noget i retning af: »Har du det godt?«

Jeg svarede: »Ja,« og han sagde: »Hvis du kunne bevæge dig noget bedre, ville du så lade være med at slå løs?« Jeg forsikrede, at jeg ikke ville slå, og han rørte mig med en metalstang, der var ca. 18 cm lang og knap 1½ cm tyk. Jeg fik med det samme kontrol over min krop ... og samtidig forsvandt min frygt.

Væsenet, som tilsyneladende var lederen, hjalp mig ned fra bordet. Jeg var i et rundt, hygiejnisk rent værelse, næsten som en operationsstue. Gulvet var hårdt og metallisk, og værelset havde tre buede døråbninger.

Der var en kvalmende sød duft i luften, ligesom brændt sukker eller melasse. Lyset var indirekte; det så ud som om væggene glødede.«

Moody fortalte, at han blev forfærdelig nysgerrig efter at vide, hvordan UFO'et fløj, og han bad lederen om at lade ham se fartøjets fremdriftssystem. Overraskende nok indvilligede den fremmede i det.

»Vi gik ind i et andet værelse, som mærkeligt nok forekom næsten lige så stort, som hele fartøjet havde set ud udefra,« sagde han. »Det var som om fartøjets indre var større end det ydre.

I det andet værelse var der tre andre væsener. To af dem svævede ca. ½ cm over gulvet. Den tredje talte til lederen, og stemmen var klart kvindelig. Hendes tale lød som en blanding af tysk og kinesisk.

Der var to pilotstole i værelset; de var anbragt foran et fladt panel med et håndtag på. Lederen bad mig stå på et stykke af gulvet, der var ca. 1×1 m stort. Da jeg gjorde det, begyndte det at synke ned, og vi kom ned i et rum nedenunder.

I dette rum stak de øverste dele af de tre kupler, jeg havde set under fartøjet, op fra gulvet. Kuplerne var transparente og indeholdt noget, der lignede store diamanter eller krystaller. På begge sider af hvert krystal var der stænger, som stak skråt ind mod krystallet.

Jeg bad lederen forklare, hvordan dette fremdriftssystem virkede. Han svarede: »Prøv ikke at forstå det«. Så tilføjede han: »Med bare lidt omtanke fra jeres side kunne dette udvikles af dit folk.«««

Moody sagde, at den fremmede afslørede, at UFO'et bare var et lille observationsfartøj fra et langt større og meget hurtigere moderskib - 8000 til 10.000 km ude i rummet.

»Så fortalte han mig, at inden tre år ville hans folk give sig til kende for menneskeheden.« Moody mente, at det måske allerede sker så tidligt som denne sommer.

»Men de planlægger kun begrænset kontakt i starten, for de har i sinde at studere os yderligere. De frygter for deres liv. Jeg fik fortalt, at deres fartøjer kan ødelægges af atomraketter,

og at de er meget på vagt over for jagerfly. Hvis de under angreb bliver trængt op i en krog, og de ikke kan komme derfra, vil de gøre gengæld.

Han fortalte mig, at der er mange af hans folk, og at de er med i en slags klan eller liga.«

Moody sagde, at den fremmede antydede, at den menneskelige race måske en dag vil blive modtaget i denne »raceliga«, men han pointerede: »Det er ikke spørgsmålet om I vil acceptere os - det er, om vi vil acceptere jer.«

Sergenten huskede, at da han forlod UFO'et, lagde den fremmede sine lange slanke arme om hans skuldre og sagde: »Jeg vil ikke skade dig. Jeg vil aldrig skade dig.«

»Jeg fik besked på at melde mig til lægeundersøgelse,« sagde Moody. »Så fortalte lederen mig, at jeg ville glemme det hele i et lille stykke tid - og så gik lyset ud.

Det næste, jeg husker, er at jeg sad i min bil og så fartøjet forsvinde.«

Næste dag mærkede Moody en brændende følelse ved det nederste af rygsøjlen. Han bad sin kone Karon se efter, og hun opdagede et mærkeligt sår der.

Karon, 34 år gammel, fortalte: »Det var et mærkeligt stiksår. Det var ikke rundt - det var firkantet.

Jeg har tidligere arbejdet på en operationsstue, men jeg har aldrig før set et stiksår som dette.«

Karon tilføjede stille: »Jeg tror fuldt og fast på Chucks historie. Da han kom farende ind den nat, var han hvid som et lagen. Jeg har aldrig set ham sådan før.«

Moody afslørede, at der var sket usædvanlige ting med hans krop, efter han havde været bortført.

»Få dage efter det var sket, slog jeg ud med en masse små røde pletter oppe fra brystet ned til knæene,« sagde han. »Efter et stykke tids forløb fik lægerne det endelig kureret.«

Da sergenten blev spurgt om, hvad der havde forårsaget hududslettet, svarede han: »En juridisk rådgiver på min base har sagt til mig, at jeg ikke skulle tale om det. Så det kan jeg ikke sige noget om.«

Siden hændelsen havde han også mistet noget af håret, har ofte hovedpine og er mere opfarende. Men trods disse problemer fortryder han ikke sin oplevelse.

»Mens jeg så på det fartøj, følte jeg mig som Orville Wright, der ser på et 747-jetpassagerfly,« sagde han. »Deres fartøjer får vore til at forekomme antikverede.«

Teknisk sergent Arthur Wright, der er Moodys overordnede på den base, hvor han for tiden er stationeret, siger, at han er sikker på, at Moody taler sandt.

Sergent Wright bemærkede, at Moody er med i luftvåbnets Human Reliability Program, til hvilket han er blevet nøje undersøgt af en psykiater og er blevet erklæret mentalt sund i enhver henseende.

»Moody er en mand, man kan stole på,« sagde Wright. »Jeg har aldrig hørt ham sige en løgn. Hans ord kan man stole på.«

Bemærkninger:

Bortførelsen af sergent Charles Moody af et UFO ligner meget bortførelsen af den 22-årige Travis Walton.

»Moodys beskrivelser af de fremmede og deres fartøj svarer nøje til Waltons beskrivelser,« siger Jim Lorenzen, leder af Aerial Phenomena Research Organization (APRO).

»Desuden rapporterede begge mænd at have fået mærkelige stiksår - Moody på ryggen, Walton på indersiden af højre arm.

Moodys beretning blev beskrevet i detaljer i et brev til mig, før Waltons hændelse var blevet offentliggjort - og Walton kendte ikke noget til Moodys bortførelse!«

Begge mænd siger, at de blev gjort bevidstløse, og at de vågnede på et bord inden i UFO'et, mens nogle fremmede studerede dem.

Deres beskrivelse af fartøjet er meget lig hinanden. Moody kaldte det »diskoslignende«, Walton sagde, det var en »tallerken«. Begge mænd sagde, det svævede over jorden, slingrede lidt og glødede.

Sammenlign Moody's beskrivelse (ovenfor) af væsenet med den, Walton giver:

Walton: »De var ca. 150 cm høje, og de havde tætsluttende gyldenbrune dragter på . . . deres hud var hvid som paddehatte . . . der var intet hår . . . deres pande var hvælvet og øjnene var meget store . . .«

National Enquirer, 11. maj 1976/
B.S.

KIG PÅ HIMLEN . . .

E. Amby Knudsen

En frostklar lørdag aften sidst i januar fik jeg pludselig en uimodståelig trang til at forlade kone, børn og fjernsyn for at dyrke min store lidenskab - at kigge stjerner.

Jeg havde i nogle dage forinden holdt øje med planeten Venus, der altid har haft stor tiltrækning på mig. Trods den kendsgerning at man som amatør ikke kan se nogen detaljer på denne planet, er den alligevel (endnu) omgivet af en ring af mystik, hvorfor jeg af og til står op midt om natten for at beundre planeten som morgenstjerne.

Jeg tog godt med tøj på og min kikkert over skulderen, hvorefter jeg forlod hjemmet med stor forventning om at skulle se Venus i nedgangsposition over Ringkøbing fjord og Holmslands Klit, og med skyggen af »Sorte Bakker« i ryggen havde jeg det bedst tænkelige udsyn til en fantastisk klar vinterhimmel, da jeg var fri for generende bylys i synsretningen. Halvmånen stod højt på himlen, og stor og mægtig stod Orion mod syd, medens Sirius blinkede over horisonten i syd-øst. Det er en mærkelig vemodig fornemmelse at stå helt alene i nattens stilhed under en klar himmel og kigge på de mange stjerner, medens man filosoferer over de store afstande.

Det var blikstille vejr, og det føltes som om jeg kunne høre, når lyset fra Nørre-Lyngvig fyr fejede hen over den isbelagte fjord.

Men Venus - hvor var Venus henne? Jeg kunne ikke se den, trods det at jeg, før jeg gik hjemmefra, havde beregnet, at den skulle befinde sig ca. 10° over horisonten i syd-vest. Det forekom mig ufatteligt, at denne lysstærke planet ikke kunne observeres på en så gnistrende klar vinterhimmel. Ikke en sky kunne ses i horisonten, og jeg var ved at blive overbevist om, at jeg kunne have regnet forkert, og at planeten i så fald ville være gået ned allerede. Tiden gik, og mens jeg stod og faldt i staver over de små Jupitermåner, var der pludselig et lys der faldt ind i mine øjenkroge, et rødt lys der blev tændt som ved en kontakt. Men endnu før jeg var færdig med min forundring var det væk igen, og efter ca. 15 sekunder var det der på ny med samme rødlige skær, og efter få sekunder atter forsvundet. Jeg stod ganske uforstående over for dette fænomen. Aldrig før har jeg observeret Venus under disse specielle forhold.

Igen blev »lygten« langsomt tændt som ved et trinløst mekanisk indgreb og lyste klarere end tidligere.

Og først nu blev jeg klar over, at det var Venus jeg havde set, hvorefter jeg fulgte planeten ned bag horisonten.

Da jeg gik hjem, kunne jeg glæde mig over at have set Venus i en ny rolle, hvor en, for mig, usynlig tåge over Vesterhavet havde spillet mig et puds.

STIKORDSREGISTER
UFO-NYT 1976

STIKORDSREGISTER:

Kort fra UDLANDET

ved Flemming Ahrenkiel

I denne rubrik bringes udpluk fra den mængde materiale, som SUFOI modtager via korrespondance med UFO-organisationer og enkeltpersoner over hele verden. Det er en broget bunke, bestående af bl. a. udklip fra udenlandske aviser, mindre artikler og andre ting, der beskæftiger sig med emnet UFO'er.

Vi starter med et klip fra Argentina tilsendt os af Jane Thomas. Avisen »La Razon« i Buenos Aires skriver den 9/8-76:

To rumvæsener rørte ved mennesker i Peru:
(ANSA) Et UFO forfulgte et ungt par, der var undervejs i en lastbil på hovedvejen mellem Ollachea og Ayaviri, der ligger i det sydlige Peru, nær grænsen til Bolivia. Oplysningerne i den peruvianske avis »Ojo« (Øje) fortæller, at »to af det mærkelige fartøjs besætningsmedlemmer - der var ca. 175 cm høje - berørte parret på ryggen«. Vidnerne til episoden var Leoncio Jara og hans kone. Skræmte og bange underrettede parret myndighederne i Ayaviri. De fortalte, at UFO'et kom til syne foran dem med stor hastighed og det udsendte lys med skiftende farver. De fik øje på objektet nær området Acco Pampa, lige før vejen fortsatte gennem en tunnel. Objektet landede ca. 30 m fra lastvognen. Vidnerne så to menneskelignende besætningsmedlemmer - hver med noget der lignede en stavlygte - komme hen mod dem og endda røre dem på ryggen. »Vi følte en frygtelig hede - deres hænder brændte næsten mod vore kroppe,« fortalte vidnerne rystede.

Fra oplevelsen i Peru tager vi tilbage til det europæiske fastland, idet »La Razon« den 9/11-76 fortæller følgende om et UFO-besøg på en spansk campingplads:

Godt 200 personer så UFO over campingplads i Santander:
(AFP) Det rapporteredes, at en flyvende skive er blevet set af mere end 200 mennesker på en campingplads ved Laredo, nær Santander. UFO'et, der var omkring 15 m i diameter og cirkulært, svævede ubevægeligt over campingpladsen i ca. 5 minutter, udsendte blålige lysglimt og forsvandt så pludselig ifølge vidnerne. (Var der virkelig ingen med et skudklart kamera blandt de mange vidner?? (Fl.A.))

England er i dag rig på mindre UFO-grupper, der er spredt over det meste af landet. Bedst kendt herhjemme er nok BUFORA, men nedenstående udpluk er valgt fra en lidt anden type gruppes blad, nemlig NUFON's (Northern UFO Network) blad »Northern UFO News« fra november 76. NUFON er ikke en »rigtig« UFO-gruppe, men mere en slags koordineringscentral for mange af de engelske UFO-grupper, der herigennem kan samarbejde samt få deres resultater og rapporter ud til et bredere publikum.

»Hoppende æg« over Nordirland

»Northern UFO-News« fortæller bl.a.:

Den 11. august 1976 kl. 21.30 var mrs. Erwin, hendes 18-årige datter og to sønner på vej i bil mod Ballymena, der ligger ca. 65 km nord for Belfast i Irland. Pludselig syntes et klart lysende, ellipseformet objekt at dale ned mod bilen. (Objektet var som en skive på højkant, men beskrives af vidnerne som lignende et æg). Det fulgte dem østpå over en strækning på omkring 5 km. Passagererne var nu blevet temmelig forskrækkede, og mrs. Erwin satte farten ned til ca. 15 km/t. Objektet hoppede op og ned »ligesom en sæbeboble«. 5 km uden for Ballymena steg objektet opad og ind i en sky, hvor man kunne se dets lys skinne gennem. Mrs. Erwin's datter betragtede skyen med kikkert og kunne skelne klare lysstråler, men ikke selve objektet. Efter at have opholdt sig i skyen i mindre end et minut, dalede objektet pludselig hurtigt og forsvandt så. Vidnerne kunne ikke rigtig blive enige om, om det forsvandt ved at bevæge sig hurtigt ud af syne, eller om det simpelthen bare forsvandt!

Mrs. Erwin havde et kamera med telelinse liggende i bilen, og da hun blev spurgt, hvorfor hun ikke havde benyttet det - de havde haft ob-

jektet inden for synsvidde i næsten et kvarter - forklarede hun, at hun »havde følt sig helt livløs og mat indeni« og kunne ikke få sig taget sammen til at gribe kameraet. Hun spekulerede nu på, om objektet bevidst ikke ville fotograferes.

Trods deres frygt kørte de de 8 km tilbage ad samme vej, da objektet var forsvundet, for evt. at få øje på det igen. Hvorfor de gjorde dette kunne ingen af dem give en forklaring på. Yderligere nåede de først deres hjem i Ballymena kl. 23.30 - to timer efter deres første observation af objektet. Skønt de ikke selv har funderet nærmere over dette, kunne man filosofere over, om der i dette tidsrum var sket noget, som de ikke erindrede - eller havde hæftet sig ved.

(Det NUFON her antyder er muligheden for en »bortførelse«, hvor vidnerne efter en undersøgelse i UFO'et er blevet sat tilbage i deres bil - med al erindring om det skete slettet ud - blot vil de opleve et vist tidsrum, som de ikke kan gøre rede for. (Fl.A.))

Fra England springer vi til Grækenland, hvor vi fra SUFOI's kontaktmand her - Steve Hatzopoulos - har fået følgende notits:

Fotografi af - en sky?

Søndag den 2. december 1973 ved 11-tiden var fire universitetsstuderende - Adonis Cocalidis, Vasilis Acimakopoulos, John Vasilion og Tasos Tsonis - ude for at fotografere i Thessalonici, Salonici. Da de et par dage senere fremkaldte billederne opdagede de, at der var kommet et klart objekt med på et af dem. For at undersøge om det evt. kunne dreje sig om en sky af typen Lenticularis rådspurgte de professor Livadas, professor i meteorologi. Denne udtalte at det var et af de bedste fotos, der hidtil var taget. (. . . af et UFO eller af Lenticularis?? (Fl.A.)) Studenterne undersøgte vejrforholdene for den pågældende dag, men fandt ud af, at disse ikke var gunstige for dannelse af disse skytyper den pågældende dag.

Det græske billede er søgt reproduceret her på siden. Selve hændelsen er beskrevet i det græske blad »Epikera«, som Steve Hatzopoulos har sendt os. Desværre er græsk »græsk« for mig, men jeg vil nu prøve at få oversat artiklen af en af SUFOI's græsk-kyndige - han bor i Polen!! Vi mangler stadig oversættere, der bor lidt nærmere.

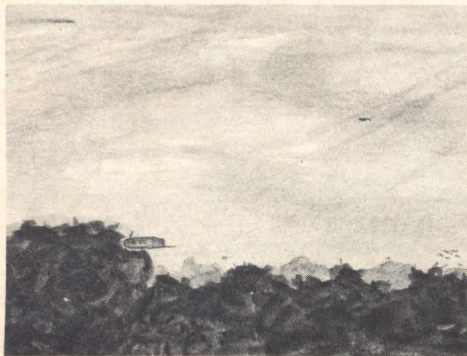
Fl. Ahrenkiel

ufo rapporter
DANMARK

Siden sidst har Rapportcentralen modtaget 23 udfyldte spørgeskemaer. Desuden har der været ca. 30 henvendelser angående formodede UFO-observationer. En overvejende del af disse har underbygget de herunder offentliggjorte rapporter. Tilbage står nu bl. a. at få hentet de sidste rapporter hjem for at kunne afslutte undersøgelserne. Noget af det rapporterede har hurtigt kunnet identificeres som havende en naturlig forklaring, men tilbage står bl. a. følgende rapporter:

29. september 1976, kl. ca. 14.00 - 1-2 min.
4294 Vedde
Nord 5° - Vest 5°
Observatøren fortæller følgende: Objektet, 1 stk., var sølvfarvet, der hørtes ingen former for lyd fra objektet. Objektets hastighed angives som 30-40 km/t, størrelsen til 1-1½ m langt, afstanden til objektet ikke over 400 meter.

Observatøren fortæller følgende om hændelsen:

Jeg gik ude i haven, da jeg ved 14-tiden bemærkede et skinnende objekt, som kom svævende ca. 1½ meter over trætoppene i skoven. Lydløst fløj det i en svag bue ned mod skoven i vestlig retning. Så kom der en slags tåge omkring det og væk var det.

Under observationen passerede objektet foran et stort træ, hvorunder objektet tydeligt kunne ses med træstammen som baggrund.

31. oktober 1976, ca. kl. 18.00 - 10-12 sekunder
Jydsk Væddeløbsbane
Journalisten Orla Johansen, også kendt under navnet HANDY, ved Jyllandsposten, havde ovennævnte dato en UFO-observation, angående hvilken han bestemt hævder at det observerede ikke kunne have noget med kuglelyn eller andre kendte fænomener at skaffe. Objektet var kugleformet.

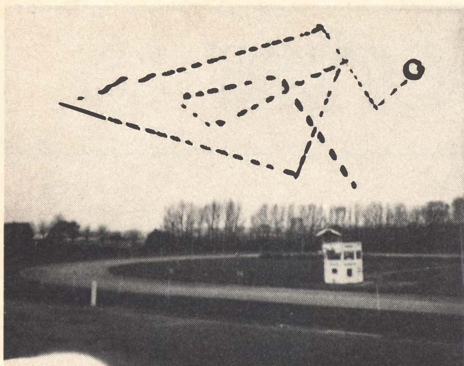
Følgende artikel stod at læse i Jyllandsposten d. 3-11-76:

MINI-TALLERKEN TIL TRAVLØB
af Orla Johansen

Efter at have betænkt mig et par dage synes jeg, historien også bør komme for dagens lys, idet jeg med navns nævnelse garanterer for sandheden og siger »selv-ha« til alle de skeptikere, der har for vane at more sig kongeligt over folk, som tror på UFO'ernes eksistens. Altså: I søndags var der en flyvende tallerken blandt gæsterne på Jydsk Væddeløbsbane, hvilket herved bevidnes af overtegnede, som så den med egne øjne og oven i købet havde et vidne ved min side.

Programmets sidste løb, et 1800 meter handicap for travere, var netop startet. Banens lysanlæg var tændt, og banelegemet henlå i skarp belysning. Oven over lysmasterne var alt til gengæld ganske mørkt . . . med én undtagelse.

Lige da hestene på første omgang passerede dommertårnet, fik jeg øje på fyren oppe i luften. Det var en stærkt lysende, lille gloende rød genstand, der for frem og tilbage over heste og publikum i tilsyneladende ikke mere end 10-15

Polaroid-foto af observationsstedet. På fotoet ses bl. a. dommertårnet på Jydsk Væddeløbsbane. Den stiplede linie indtegnet af Orla Johansen angiver hændelsesforløbet.

meters højde. Dens hastighed var fabelagtig, og den flaksede som en forvirret høne . . . dvs. af og til stod den bomstille for så at genoptage sin flugt i de mest usandsynlige vinkler frem og tilbage, op og ned.

Det hele varede vel kun 10-15 sekunder. Så slukkedes lyset brat, og væk var den flyvende gæst.

Muligt har andre end min ledsager og jeg set genstanden, men sandsynligheden er ikke stor.

På en væddeløbsbane er folk gerne døve og blinde, når løbsaktiviteten står på.

Jeg ved godt, hvad UFO-forskerne vil sige. De vil sige, at jeg har set en såkaldt telemeterskive, hvilket er fagbetegnelsen for en mini-UFO, sandsynligvis ubemandet, medmindre der findes minivæsener på andre kloder, som ikke kræver så meget plads.

Telemeterskiverne er set masser af gange både herhjemme og udenlands. De har for vane at komme farende på de mest uventede steder og ses i reglen kun efter mørkets frembrud. Jeg har i mit arkiv masser af rapporter om deres aktiviteter.

Men det sjove er, at de har været kendt i mange år.

I slutningen af anden verdenskrig blev de små UFO'er iagttaget af bl. a. allierede piloter, ikke mindst når disse var i kamp med Luftwaffes piloter.

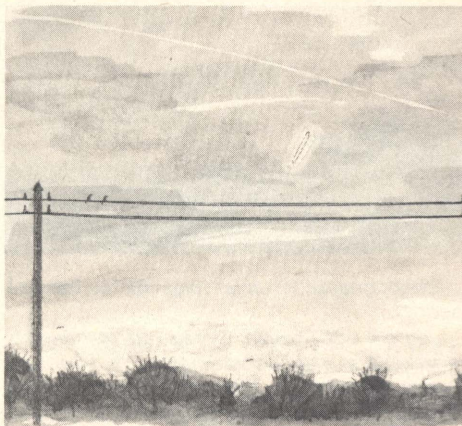
Når det gik hedest til, kom der af og til små røde, stærkt lysende genstande, der optrådte som en slags observatører til slagsmålet. De fulgte med lethed flyene i de mest indviklede manøvrer og tog somme tider plads på en af vingespidserne. Ja, jeg mener endda at have læst om en pilot, der fik sådan en fyr på visit inde i sin kabine.

Piloterne kaldte dem »foo fighters« eller »Kraut fireballs«, for det var i en tid, før verden snakkede om UFO'er. Foo fighternes virksomhed blev naturligvis genstand for udforskning, men ingen nåede til noget resultat. Donald Keyhoe fortæller i sin bog »The flying saucers are real« (1950) om de små, formodede »intelligensvæsener«, der også under anden verdenskrig blev observeret over Japan.

Og siden har foo fighterne altså lavet gæstespil hist og her . . . sidst på Jydsk Væddeløbsbane, der desværre ikke kan love gentagelser som en ekstra løbsattraktion i resten af sæsonen, slutter HANDY.

21. november 1976, kl. ca. 13.30 - 2 min.
3000 Helsingør
Sydsydvest 40° - Sydsydvest 40°
Observatøren fortæller:

Jeg kom kørende ad Kingosvej mod Gurrevej, fik øje på kondensstriber fra en jet, opdager samtidig objektet, studser over, at kondensstriberne bevæger sig i forhold til objektet, standser for at iagttage det nærmere. Ser at

objektet står fuldstændigt stille, mens skyer og kondensstriber passerer over himlen. Jeg kører videre og drejer til højre ad Gurrevej for at få et bedre overblik, da Gurrevejen er mere åben, men efter at have kørt ca. 300 meter ser jeg, at objektet pludselig er forsvundet. Jeg ventede 5-10 minutter, men det kom ikke igen.

Observatøren fortæller, at objektet var stærkt lysende hvidt. Det havde en korona, der havde samme farve som en let tåge. Objektet målte 5 centimeter målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm; afstanden til objektet ca. 300-400 meter.

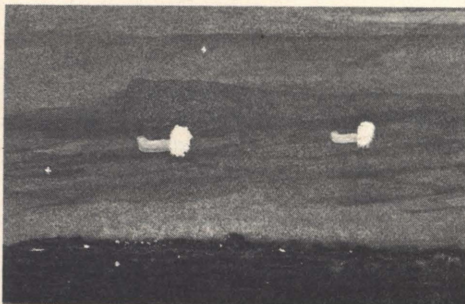
Meteorologisk Institut oplyser, at vindhastigheden på det pågældende tidspunkt var 7 m/s, sigtbarheden 15,0 km.

23. november 1976, kl. 16.15 - 1-2 minutter
5000 Odense
Nordøst 10° - Øst 15°
Observatøren fortæller følgende:

Min datter var ved at hænge gardiner op i et østvindue og siger så til mig: »Mor hvad er det for en stor stjerne den der?« Jeg lukker vinduet op og siger: »Det er ingen stjerne, det er nok en lysbombe«; men så blev jeg klar over, at det var det ikke. Genstanden stod stille, da vi så den, men gled så over himlen mod øst med et meget stærkt klart lys, og så så det ud til, at den skiftede kurs og fløj væk fra os og forsvandt mod øst. Under vendingen skiftede den farve til orange.

23. november 1976, kl. 16.45 - 30 sekunder
5310 Seden
Nord 30° - Syd 15°
Observatøren beretter følgende:

Under en spadseretur kom to genstande flyvende imod os, de blinkede med hver sit meget kraftige lys, som var placeret i næsen.

De to genstande fløj nord-syd med ca. 50 meter imellem sig, 50-75 meter over jorden og ca. 75 meter fra os.

Da det er et ubebygget område vi gik på, var der meget stille, men vi hørte ingen støj fra genstandene.

Observatøren har endvidere forklaret, at objekterne (krop, hale) havde en metallisk farve og var ca. 3-3,5 meter lange.

Objekterne forsvandt ud af synsfeltet bag Seden by.

Der var et vidne foruden observatøren til hændelsen.

23. november 1976, kl. 17.10 - 10 minutter
Slotsbjergby 4200 Slagelse
Øst 30° - Syd 30°
Observatøren, der er med i SUFOI's Alarmeringskæde og som følge deraf gennem årene har erhvervet et grundigt kendskab til naturlige lysfænomener såsom satellitter, lavtflyvende fly m. v. fortæller følgende:

Jeg kom hjem i bil med front mod øst. Ser en lidt gullig stjerne. Ved fixering med andre stjerner konstateres, at den bevæger sig. Den ses i ca. 30° højde (svagt stigende). Ved ca. 40° højde skiftes kurs mod sydsydvest. Genstanden går meget langsomt. I løbet af 10 minutter forsvinder objektet på den sydlige himmel i 30° højde.

8. januar 1977, kl. 16.44 - 7 minutter
8382 Hinnerup
Øst 27,5° - Sydøst 50°
Observatøren kastede et blik på himlen umiddelbart før han ville sætte sig ind i sin bil, hvorved han opdagede et hvidgult/orange rødt objekt. Observatøren fortæller:

Ved observationens start bevægede genstanden sig langsomt 20-30 km/t i vandret plan, hvorefter den straks begyndte at accelerere og stige bort fra os, indtil den ikke synede større end en lille stjerne, for pludselig ligesom at stoppe og derefter med stor hastighed bevæge sig ned mod os. Til at begynde med var lyset svagt og langsomt pulserende, hvorefter pulseringen blev hurtigere og lysstyrken steg, indtil den stoppede, hvorved lyset blev konstant og flammede kraftigt op for derefter helt at slukkes.

Da genstanden var nærmest, kunne man tro, ar den var lavet af opaliseret glas, som indefra

var belyst. Lyset var skarpt afgrænset af genstandens konturer og der var ingen stråleglans omkring den. Først da lysstyrken steg, virkede det på afstand klart glansfuldt.

Der var foruden observatøren to vidner til hændelsen. C.H.

Der er masser af godt læsestof i UFO-NYT 1972, 1973, 1974 osv. Se priserne på side 86.

scandi-rapport

ved Carsten Pedersen

Under denne rubrik bringer vi nyt og gammelt fra vore skandinaviske nabolande. Foruden rapporter vil vi med mellemrum bringe nyt om UFO-forskningen i disse lande.

SKANDINAVISKE UFO-ORGANISATIONER

SUFOI står som bekendt for Skandinavisk UFO Information. Dette er dog ikke ensbetydende med, at SUFOI har monopol på al UFO-information i Skandinavien. Man kan roligt sige tværtimod, idet der i vore nabolande findes en række organisationer og foreninger, som vi har et udbytterigt samarbejde med.

Dette samarbejde er gennem årene efterhånden lagt i faste rammer, så vi ved, til hvem vi skal henvende os, hvis der er et specielt spørgsmål vi gerne vil have besvaret. Eksempelvis var UFO-Sverige os behjælpelig med oplysninger angående flyvetider - flyveruter m. v. d. 21. juni 1975.

Det var oplysninger, vi manglede af hensyn til den strimmel film, dansk fjernsyn havde optaget fra de Svenske Folkeparker. (UFO-NYT 5/76 side 195). I dette og de følgende numre vil jeg derfor forsøge at belyse lidt om baggrunden, opbygningen og formålet for forskellige organisationer, som vi har samarbejde med, for at læseren på den måde kan få et indblik i andre organisationers arbejdsmetoder.

Ethvert barn i Danmark ved, at Sverige er vore arvefjender i fodbold; heldigvis gælder dette ikke i UFO-samarbejdet. Det må derfor være naturligt at starte med Sveriges største UFO-organisation, medlemstalmæssigt set.

RIKSORGANISATIONEN UFO-SVERIGE

Radartekniker Carl-Axel Jonzon indrykkede en annonce i Motala Tidning i 1968 for på den måde at komme i kontakt med UFO-interesserede medborgere. Dette lykkedes til fulde, og i 1970 oprettedes Riksorganisationen UFO-Sverige.

UFO-Sverige er opbygget på en sådan måde, at et årligt landsmøde vælger en centralgruppe, som frem til næste landsmøde tegner organisationen og har ansvaret for økonomi, information m. v.

Der er to måder, man kan være medlem af UFO-Sverige på, enten som enkeltperson, som sådan betaler man medlemsafgift (B-medlem), eller som medlem af en gruppe, der mindst skal bestå af tre personer, også her betaler man medlemsafgift (A-medlem).

For at blive valgt til Centralgruppe skal gruppen mindst bestå af fem ansvarlige ledere, som vælges internt af gruppen, og blandt lederne vælges formand og kasserer. Mellem landsmø-

derne er centralgruppen organisationens højeste besluttende myndighed; centralgruppen vælges for et år ad gangen. UFO-Sveriges første centralgruppe var Motala, med Carl-Axel Johnson som formand.

Den 20. marts 1976 valgtes Köpings UFO-Förening til ny Centralgruppe med Thorvald Berthelsen som ny formand.

Thorvald Berthelsen.

Foruden Centralgruppen har UFO-Sverige naturligvis andre grupper og enkeltpersoner med hver sit ansvarsområde. Af ansvarsområder kan nævnes:

Service, der har til opgave at udforme vejledning for praktiske undersøgelser, interviewteknik, sammensætning af studiematerialer, trykning af materiale for lokalgrupper (udgiften betales af gruppen), rådgivning m. v.

Information, der som navnet siger, har til opgave at stå for al information, herunder også redigering af informationsmateriale.

Rapportcentral, der som hovedopgave har koordinering af rapportoptagning, kontakt med feltforskere, arkivering samt offentliggørelse af undersøgelsesresultater.

Medlemsblad. Organisationen udgiver et ca. 24 sider stort tidsskrift, UFO-Information 6 gange årlig i A4 format, prisen er 50 sv. kr. årlig. UFO-Information redegør fortløbende for svenske UFO-observationer såvel som vigtige udenlandske hændelser. Desforuden bringes der artikler omhandlende astronomi, rumfart, parapsykologisk forskning og lignende.

Alt arbejde inden for organisationen er ulønnet fritidsarbejde.

I UFO-Sveriges love står bl. a. følgende:

Riksorganisationen

§ 1

UFO-Sverige er en rigsorganisation for grupper og enkeltpersoner virksomme inden for UFO-området. Organisationen fungerer som samarbejdsorgan for UFO-interesserede.

Målsætning

§ 2

UFO-Sverige har som opgave at:

a. bevise existensen af uidentificerede flyvende objekter, som opholder sig i vort luftterritorium.
b. søge at vinde kundskab om dette fænomen, dets oprindelse, årsag, virkninger etc.
c. tjene som informations- og kontaktorgan for offentligheden i disse spørgsmål.
d. samle, stimulere og aktivere den interesse der findes for UFO'er i Sverige i et fælles handlingsprogram.

§ 3

UFO-Sverige skal:

a. undersøge og fastholde hændelser af UFO-karakter.
b. gennem aktiv informationsvirksomhed formidle UFO-spørgsmålet ud til offentligheden, massemedierne, videnskabsmænd og politikere.

Det i visse UFO-kredse så velkendte postulat, at regering og myndigheder skjuler sandheden om de flyvende tallerkener og tilbageholder oplysninger, har UFO-Sverige ikke taget stilling til. I stedet for at kritisere de svenske forsvarsmyndigheder har man valgt at tage sine egne initiativer for på den måde at forsøge at kortlægge og studere UFO-fænomenet.

Efter flere års forarbejde eksisterer der nu et velorganiseret system for visuel luftovervågning, dækkende det meste af Sverige.

(06) 19 88 90

nyt nummer for UFO-alarmer!

SUFOI's Alarmcentral er nu blevet overdraget mig på grund af X. P. Madsens svigtende helbred. Alle henvendelser ang. alarmer og alarmeringskæden bedes rettet til undertegnede for fremtiden.

Ole J. Knudsen
Områdeleder, Midtjylland

I systemet indgår luftbevogtningstårne og kortbølgeradioer. En evt. observation rapporteres via radionettet til en hovedstation, denne informerer og alarmerer andre bevogtningsgrupper.

Man har faste observationsnætter, der samtidig virker som en udflugt, hvorunder man i kammeratligt samvær gør gør astronomiske studier og træner fjernkending samt radiobetjening.

Foruden under de i forvejen fastsatte observationsøvelser kan systemet med kort varsel bemandes, hvis der opstår en situation, der betinger dette. Derudover har man en alarmeringscentral og en landsomfattende alarmeringskæde, der er tilsluttet SUFOI herhjemme og NUFOC i Norge.

UFO-Sverige har en meget udadrettet virksomhed; således kan nævnes deltagelse i Svensk fjernsyn, undervisning i skoler ved frivalgsfag, foredragsturneer og en dia-serie, hvoraf man råder over 9 eksemplarer, som kan lejes af foreninger, skoler m. v.

C.H.

NORSKE OBSERVASJONER

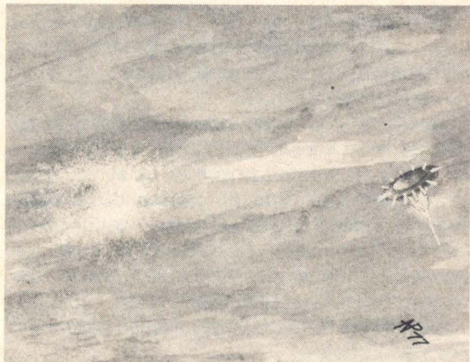
Dagslysobservasjoner er i mindretall, så denne tar vi med, selv om den skriver seg fra juli 1970:

Klokken 16.30 om eftermiddagen 29. juli, skulle to damer ta solbad. Lettskyet vær med svak vind, og vitnet forteller:

»Det hadde regnet hele dagen, til det klarnet opp i 16.-tiden. Vi gikk ut for å sole oss, og da jeg la meg ned, så jeg et øyeblikk opp i retning mot solen, noe man vanligvis ikke gjør for å skåne øynene. Jeg fikk da til min forbauselse se en fantastisk flott stjerne - inntil det gikk opp for meg at stjerner ikke er noe man ser i dagslys. - Jeg hentet en 8×30 kikkert og betraktet gjenstanden en hel time. Den skinte som sølv i solen (som stod til høyre for objektet) så vi er ikke i tvil om hva vi så oppe i skyene. Jeg skrev hele hendelsen ned i min dagbok, så alle detaljer står klart for meg.«

Obs.stedet var Sollia, Vest-Torpa i Hedmark fylke, og gjenstanden forsvant i skyene efter en times observasjon. Det hørtes ingen lyd fra gjenstanden, som hadde blendende pulserende lys fra »åpninger« langs midtaksen. Den var på størrelse med en ert, målt på utstrakt arm. Den foretok kurs- og høydeendringer under observasjonen.

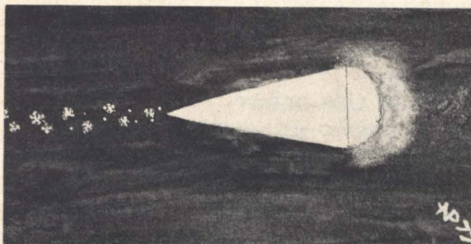
Når den var i bevegelse, lyste det gulaktig fra »Åpningene« rundt. Under var det pulserende »energi«-utvikling i grønt, rødt og gult.

Februar 1974

De »kremmerhus«-lignende UFO'ene opptrer fra tid til annen, og her er en observasjon fra Nordland fylke:

En kvinne, som oppholdt seg mellom Kviteng og Nevermoen, kl. 18.30, får plutselig se et »kremmerhus«-lignende objekt, sterkt lysende - som kom i lav høyde nedover dalen, rett over jernbane-traséen. Hun fulgte det med øynene over en strekning på 400 meter og la merke til, at det hadde en hale av gnister efter seg. Objektet må ha vært lavt nede da hun så det mot fjell og skog i bakgrunnen.

Hastigheten var stor, uten hun eksakt kan angi den i km. Hun bemerket heller ingen lyd fra objektet. Rana Blad meldte to dager senere, at det var blitt observert over Mofjell, straks efter hun tapte det av syne.

Det var en klar mørk vinterkveld med 18 minusgrader.

Juni-juli 1976

På Østlandet, særlig i Hedmark fylke, har det i juni-juli -76, vist seg flere sigarformete objekter.

I denne oversikten skal vi ta med 3 av 8 observasjoner, og den første er fra tiden mellom 25. juni og 3. juli. (Vitnet husker ikke eksakt dato). Hun forteller:

»Jeg stod og pusset vinduet, og kikket tilfeldigvis opp mot Dystingbo og bebyggelsen ovenfor vårt hus, da fikk jeg se denne gjenstanden i 30 graders høyde på himmelen. Klokken var 23.30, og det var klar nattehimmel og vindstille, lett skumring.

- Jeg ble selvfølgelig overrasket og nysgjerrig, og ropte på barna, henholdsvis 12 og 15 år, som kom løpende. Sammen så vi gjenstanden i tre minutter. Hendelsen gjorde inntryk, for det er første gang i mitt liv at jeg har sett noe så rart [mærkeligt]. Den så ut som et ovnsrør på fasong, men hadde et skinnende sterkt konstant lys. Det virket ikke som den var langt vekk og heller ikke så høyt oppe. Jeg kan tenke meg at den var i en 300 til 400 meters høyde, og den dalte sakte nedover og forsvant bak hustakene.

Gjenstanden hadde en lysende nimbus, eller krans rundt seg i samme skinnende lys som nevnt tidligere. Fra min synsvinkel fortonte gjenstandens størrelse seg som en armlengde, dvs. ca. 70 cm.

Det har ikke meldt seg andre vitner til hendelsen, noe som synes underlig, gjenstandens størrelse tatt i betraktning.«

Stavsjø - Hedmark
18. juli -76

Et vaktmester-ektepar ser over Gaarum Aldershjem omkring kl. 19.00, en sigarformet gjenstand. Det var fruen som først oppdaget den da hun var iferd med å henge tøy opp til tørk.

Det var klarvær med sol og svak vind fra vest, da hun så en metalllignende gjenstand rett over hodet. Den var lydløs, ingen vinger eller hale og gled over himmelen i S/SV retning. Den lignet nærmest en stump sigar, og det virket som den mistet 7-8 graders høyde under flukten. Høyden angis til 300 meter og størrelsen var omtrent som en Caravelle-maskin.

I mellomtiden hadde mannen kommet tilstede og de betraktet »sigaren« gjennom kikkert, men oppdaget ikke mere enn hva det blotte øyet kunne se.

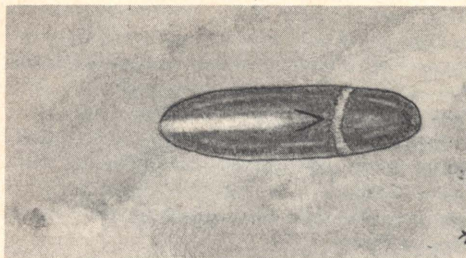
»Da gjenstanden forsvant, syntes jeg å skimte en slags sorte skygger eller mørk tåke foran og rundt gjenstanden«, sier ektemannen, som ikke har særlig tro på at Nesbygda har hatt visitt fra andre planeter, eller noe i den duren.

»Jeg har mest tro på at det kan ha vært en eller annen slags ballong som benyttes i forskningsøyemed. Men dette stemmer heller liksom ikke,« sier han.

Fruen tror heller ikke at de har sett et luftskip eller glidefly. »Vi har i mange år bodd ved Jarlsberg flyplass i Vestfold, så vi kjenner godt til aktiviteten rundt et slikt område.«

Kontrolltårnet på Gardermoen flyplass ble kontaktet, og de kunne opplyse at to jagerfly var i nærheten av det aktuelle området, men på et senere tidspunkt.

Ellers landet et rumensk Boeing 707-fly på Gardermoen kl. 19.51. Men det blir hevdet at

Objektet havde en stribe på langs bagtil, et »øre« eller en finne, og en kobberfarvet bræmme fortil.

det rumenske flyet, som gjorde en sving nordover, ikke var så langt oppe som til Nes.

»Vi så også et av jagerflyene,« siger fruen, »men det gikk i motsatt retning av gjenstanden vi tidligere så. - Dessuten gikk jagerne mye høyere. Gjenstanden vi så, var omtrent like stor som kroppen på et vanlig passasjerfly. Men fly var det altså ikke!«

Om dette momentet er ekteparet overbevist!

Det er også bekreftet at ingen stasjoner hadde ballonger oppe på det aktuelle tidspunkt: kl. 19.00-19.30.

Til Norsk UFO Centers mann, Kjell Christensen, forteller ekteparet at de hadde en meget sterk følelse av å være iakttatt, da objektet fløy over dem, men dette ville de ikke fortelle til aviserne.

Lillehammer

Et objekt, sett av 4 personer, overfløy Lillehammer kl. 19.00 på kvelden den 20. august -76. Fruen, som stod på veranda'en og pusset vinduer, fikk tilfeldigvis øye på et ovalt objekt, som hun først trodde var et fly. Men da hun ikke kunne se hverken vinger, haleror eller kondensstripe, ei heller noen lyd fra det, ble hun virkelig interessert og studerte det nøye.

Det var sølvgråt og størrelsen målt i utstrakt arm var 2½ cm. Der seilte noe få skydotter på himmelen, og hun og de tre andre vitnene bemerket at objektet passerte *under* disse. Høyden er likevel vanskelig å si nøyaktig, men ca. 1500-2000 meter synes rimelig. Objektet steg fra 45 til 55 grader, før det ble borte som en sølvgrå flekk efter ca. ett minutt. Solen stod lavt i vest og det var nesten vindstille.

Finn W. Kalvik

VENUS GIVER ALARMMELDING

Planeten Venus har i den sidste tid forårsaget flere meldinger om nødstedte skibe ved Grønland. Både fly og redningsskibe har været indsat. Flere meldinger har omtalt et '-mærkeligt lys', netop på samme tidspunkt, som Venus 'går ned' over dele af Grønland.

Politiken, 3. febr. 77

FORNYET RUSSISK UFO-DEBAT

Der cirkulerer tilsyneladende i øjeblikket i Moskva et 5 siders dokument om UFO-observationer i Rusland.

Dokumentet fremtræder som en kopi af et foredrag, der skulle være holdt af Ruslands førende UFO-forsker, Felix U. Zigel, der er ansat ved Moskvas Luftfartsinstitut som *assistant* professor. Zigel har ikke selv kommenteret dokumentet, der har givet anledning til en del debat i forskellige kredse.

Dokumentet har været i cirkulation siden begyndelsen af 1976, og i begyndelsen af december måned har science fiction forfatteren Yeremei Parnov offentligt fordømt det.

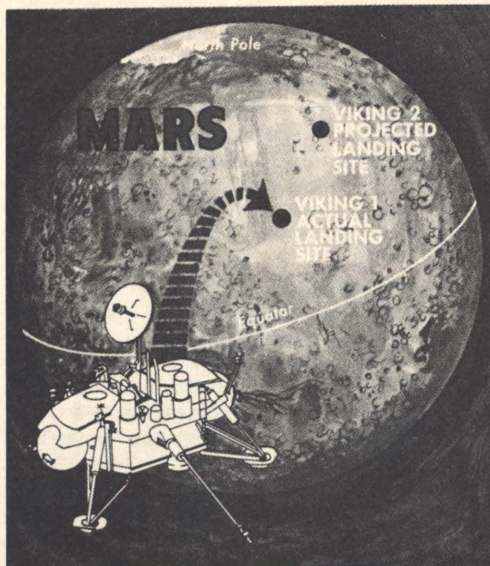
Forskellige konkrete oplysninger er givet om UFO-observationerne. Således er omtalt et UFO, der svævede over byen Natchik i 36 timer i januar måned 1976, samt ét, der fulgte efter en passagermaskine fra Vorkuta til Omsk. Yderligere omtales en observation fra 1961, hvor et UFO tilsyneladende svævede over et jernbaneknudepunkt ved Golystino, der ligger ca. 45 km vest for Moskva. Dokumentet fortæller, at bilmotorer gik i stå og ikke kunne startes igen, før UFO'et forsvandt.

Det hævdes iflg. dokumentet, at der i Rusland eksisterer et forbud mod alle former for publikationer om UFO'er.

Ole Henningsen

Kilde: The APRO Bulletin, December 1976

Viking I på Mars:

I dagene umiddelbart efter begivenheden den 20. juli 1976, hvor Viking I uden uheld landede på planeten Mars, herskede der mildest talt en løftet stemning blandt teknikere og videnskabsmænd i Jet Propulsion Laboratoriet i Pasadena - de turde knap tro på succes'en. Problemerne umiddelbart efter landingen - hvor den 3 m lange gravearm til prøveoptagning satte sig fast og hvor man oplevede en uforklarlig svækkelse i den primære radiomodtager, der skulle dirigere de forskellige manøvrer - kunne ikke lægge en dæmper på holdets begejstring og glæde over landingens præcise forløb.

Den 25. juli lykkedes det af teknikerne at få frigjort gravearmen. Den havde været blokeret af en bolt, der ikke var faldet ud som planlagt, men som det nu var lykkedes at få rystet fri. Under det følgende forsøg med gravearmen faldt bolten ud, og alle åndede lettet op.

Landingen:

Viking I's landing skete imponerende præcist. Den lethed, hvormed Lander- og Orbitermodulerne blev adskilt og Lander-modulet bragt til sikker landing, forbløffede teknikerne, der altid forventer og frygter spegede problemer og forkerte beregninger i forbindelse med interplanetariske flyvninger.

Under nedturen gennem Mars-atmosfæren analyseredes denne af sondens massespektrometer, og blandt overraskelserne var påvisningen af kvælstof i Mars' atmosfære samt ædelgassen Argon.

Den reviderede opfattelse af Mars-atmosfærens sammensætning er nu 95.5% kuldioxid (CO_2), 3% kvælstof (N_2) og 1.5% Argon (Ar). I forbindelse med data fra den russiske Mars-sonde Mars 6, der ophørte med at sende data efter at være gået ned i Mars-atmosfæren den 12. marts 1974, frygtede man at atmosfærens Argon-indhold kunne ligge helt oppe på 30%. En så høj koncentration ville have vanskeliggjort målingerne med Viking I's gaskromatograf - massespektrometer, der er i stand til at identificere organiske molekyler på planetens overflade. Opdagelsen af 3% N_2 i Mars' atmosfære regnes indtil videre for at være en af de vigtigste opdagelser indenfor Viking I's første 5 dages målinger på Mars. Det er nemlig ensbetydende med, at alle de grundlæggende elementer for opståen af liv er til stede i anvendelig form på Mars.

Det 599 kg tunge automatiske laboratorium landede med en hastighed på ca. 2½ m/sek. i området Chryse Planitia (De gyldne Sletter) - 22,4° nordlig bredde, 47,5° vestlig længde - den 20. juli kl. 16.13 Mars-tid.

De første billeder viste et ørkenagtigt landskab, oplyst af en klar eftermiddagssol og meget lig tilsvarende ørkenområder i New Mexico og Arizona. Som Richard S. Lewis fra JPL udtrykte det: »... jeg ventede næsten at få øje på et vejskilt med den advarende tekst »Ingen optankningsmuligheder de næste 150 km«!«. I modsætning til den blæksorte månehimmel var marshimlen lysende klar ude i horisonten, hvor den gik over i en ujævn linie af Mars-bjerge. De første farvebilleder, der blev modtaget fra Viking I, viste et rødligt landskab med blå-grå klipper og en forbløffende blå himmel. Himlens blå farve viste sig imidlertid at være en illusion forårsaget af fejl i den anvendte analyseprocedure. Efter rettelse af fremkaldelsesproceduren, så billederne blev fremkaldt korrekt - man kunne

sammenligne med en kendt farveskala anbragt på Lander-modulet - viste himlen sig at være klar lyserød. Denne farve skyldes det røde støv i atmosfæren, opstået ved forvitring og oxidation - rustdannelse - af marsoverfladen.

Den lyserøde himmel var den specielle ting ved farvebillederne, der viste, at billederne kom fra en anden planet end Jorden. Selv den røde jord og det mærkelige landskab kan genfindes mere eller mindre på vor egen planet.

Det første indtryk:

Viking I's kameraer afslørede en klippeoverstrøet slette, der strakte sig 4-5 km hen til en række bakker, der stod som uklare silhouetter i horisonten. Det bakkede område syntes at være kanten af et krater, hvorfra alle de løse klippestykker muligvis stammede. Dog syntes en del af klippestykkerne at være af nyere dato, bedømt ud fra deres udseende: Kanterne var skarpe og havde et blåligt skær, der tydede på, at de endnu ikke var blevet oxideret til den rustrøde farve, som den øvrige overflade udviste.

De første billeder tydede på en overflade af basaltagtig klippe udsat for vinderosion. Senere billeder - med flere detailler - afslørede den herskende vindretning - fra sydøst - idet man kunne se sandet, der havde hobet sig op på klippeblokkenes læside.

Et af de succesfulde instrumenter på Viking I var sondens automatiske vejrstation. På landingstidspunktet måltes temperaturen til ÷32 C° i Chryse Planitia. Der blæste en østlig vind, der senere ændredes til sydøstlig, og atmosfæretrykket holdt sig konstant på knap 6 mm Hg eller lige under 1/100 af vort eget atmosfæretryk. Trykket viste, at Viking I var landet i en sænkning - eller et Mare-område - ca. 2,5 km lavere end gennemsnitsoverflade-niveau.

De biologiske forsøg - er der liv?

Den 28. juli blev Viking I's skovlarm beordret til at grave i den røde Mars-jord. Dens skovlkæber lukkede sig om en klump »jord« og afleverede afmålte prøveportioner til det biologiske analyseudstyr (BA), til massespektrometer-gaskromatrografen (MSG) og røntgenstrålefluorescens spektrometret (RFS). RFS er indrettet til at foretage uorganisk-kemiske analyser af jordprøverne. MSG-apparaturet - der havde den vigtige opgave at identificere eventuelle organiske molekyler i Mars-jorden - nægtede imidlertid at afsende det signal, der skulle bekræfte, at også det havde fået sin del af prøven til analyse. Signalet var desuden nødvendigt for igangsættelse af hele dets analyseprocedure, hvorfor MSG-modulet slet ikke gik i gang. Umiddelbart var det ikke muligt at afgøre, om fejlen lå i selve registreringen af prøvemodtagelsen eller om MSG simpelthen ingen prøve havde modtaget. Fejlen var temmelig alvorlig, idet evt. biologiske data, der kunne tyde på organisk liv, ikke kunne anses for tilstrækkeligt underbyggede uden supplerende bevis på organiske molekylers eksistens fra MSG-apparaturet. Da man så fra jorden gjorde et andet forsøg på at fylde MSG's prøvemodtager med en ny prøve, gik den godt 3 m lange prøvearm i baglås igen - denne gang med en mundfuld »jord« mellem kæberne.

Fig. 1:
Det første billede, der nogensinde er taget på Mars' overflade. Viking I tog dette foto den 20. juli - få minutter efter den vellykkede landing. Det store klippestykke i billedets midte måler ca. 10 cm i diameter.

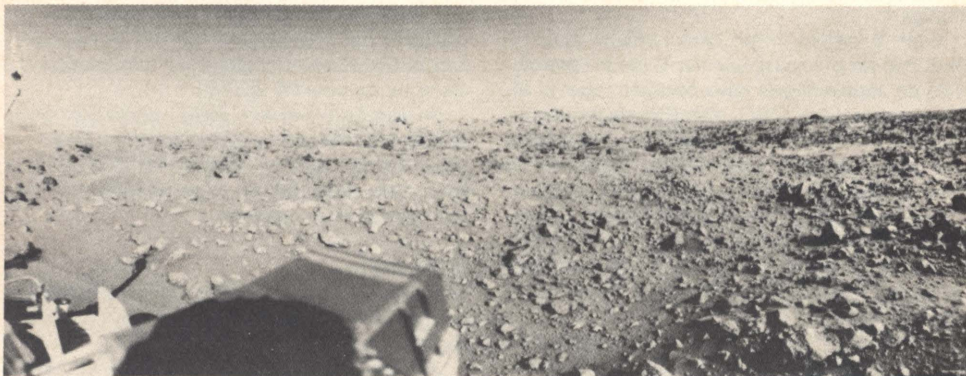
I mellemtiden viste data fra RFS-delen, at hovedbestanddelene i Mars-jorden var jern (14%), calcium, Silicium, titan og aluminium. Man kunne ikke finde spor af stoffer som vanadin, molybdæn, rubidium, strontium og zirkonium. Noget tydede på, at den kemiske fordeling ikke var så udpræget som forventet ud fra den observerede vulkanske aktivitet.

En overraskelse:
Det første af de biologiske prøvekamre, der sendte data, var gasudviklingsdelen. Den 1. august forårsagede disse data en enorm overraskelse, som bl. a. medførte store overskrifter i mange aviser og forårsagede mange - temmelig »tågede« - kommentarer i radio og TV. En bølge af ilt var opstået i analysecellen efter at 1 ml Mars-jord var blevet fugtet med vanddamp.

En teori gående ud på en evt. fotosyntetisk aktivitet udelukkedes hurtigt - forsøgscellen havde intet lys. Da iltudviklingen var foregået så overraskende hurtigt, foreslog Dr. Harold P. Klein fra Ames Research Center - leder af det biologiske forskerhold - at en uorganisk, kemisk reaktion kunne være en sandsynlig forklaring på fænomenet. Men man kunne ikke rigtig finde en overbevisende løsning. Det eneste man kunne sige var, at Mars-jorden kemisk set var uventet aktiv - en ting man havde været lige så uforberedt på, som de fotos, der viste at Mars havde en lyserød himmel.

- og endnu en overraskelse:
Kort tid derefter indløb oplysninger fra det andet biologiske forsøg, hvor man analyserede v.h.a. radioaktivt materiale. Jordprøven i dette kammer var blevet fugtet med en næringsopløsning, der indeholdt radioaktivt kulstof. Hvis mikroorganismer var til stede i Mars-prøven - og kunne fortære den tilsatte »suppe« - forventede man, at de ville frigøre radioaktivt kuldioxid (CO_2) som et af produkterne fra deres stofskifte.

Efter en 5 dages inkubationstid registrerede man et uventet højt niveau af radioaktivt CO_2. Var dette et udtryk for stofskifte? Ingen følte sig sikre. Dr. Gilbert V. Levin - tilhørende den biologiske gruppe - udtrykte tvivl. Han påpegede, at CO_2-niveauet var steget hurtigt til et vist niveau og var så forblevet konstant der. Man havde ikke set den gradvise forøgelse af gasmængden, som man ville have forventet, hvis årsagen havde været vækst af mikroorganismer. Den hastighed hvormed CO_2-udviklingen var sket var også i strid med de observationer man havde i forbindelse med jordiske livsformer. »Hvis det skete er udtryk for et stofskifte, så er vi kun i stand til at registrere stofskifteprocesser, der svarer til jordiske organismers. Det er derfor ingen vækst ifølge vore jordiske definitioner«, udtalte dr. Levin, og han fortsatte: »Vi må undersøge enhver anden mulighed, der kunne forklare det observerede, indtil vi simpelthen bliver tvunget til den konklusion, at fænomenets årsag er - liv!«

Det første Panorama-billede af Mars' overflade. Højdedragene, der skimtes i baggrunden, er ca. 3 km fra Viking I. Kassen nederst i billedet rummer gravearmen, der »strejkede« de første dage.

Flere forsøg - og spørgsmålstegn:

Efter forsøget i det første prøvekammer, hvor der frigjordes en mængde ilt, fugtede man nu jordprøven med 2 ml næringsvæske, som bl. a. indeholdt 19 aminosyrer, vitaminer og næringssalte. Hvis der var mokroorganismer til stede, forventede man, at de ville »gøre sig til gode« med blandingen og via deres stofskifte frigøre noget ilt, kvælstof, methan, brint og CO_2. Som atmosfære i prøvekammeret anvendte man en blanding af helium, krypton og CO_2.

Forskerne ventede endnu en bølge af iltudvikling - men der kom intet. Mod slutningen af august rapporterede Dr. Klein, at »en tydelig stigning i CO_2-mængden« var blevet registreret, fire dage efter tilsætning af næringsvæsken - men årsagen hertil kendte man stadig ikke. Det kunne skyldes en rest fra den oxidationsproces, der havde produceret den først påviste ilt-udvikling - »eller det kunne skyldes en eller anden form for biologisk aktivitet,« sagde han. Vigtigt i denne sammenhæng var også, at man havde opdaget dannelse af små mængder kvælstof.

I mellemtiden havde det tredie prøvekammer afsluttet sin 12 dages inkubationstid. I dette kammer undersøgtes evt. organismers optagelse af radioaktivt-mærkede kulstofforbindelser. Ca. 1/4 cm^3 Mars-jord var blevet overført til prøvekammeret, hvis atmosfære bestod af radioaktivt CO_2 og CO (kuldioxid og kulilte). Derefter belystes prøven med en xenon-lampe, der skulle simulere »marsisk solskin«, dog minus det ultraviolette, dræbende lys. Denne bestråling kunne forårsage en ren kemisk opbygning af organiske molekyler - og derved give et »falsk, positivt resultat« - men ellers var forholdene gjort så lig de på Mars herskende som muligt.

Efter 5 dages forløb blev »solen« slukket. Hvis der var mikroorganismer til stede i prøven, ville de sandsynligvis have optaget noget af atmosfærens kulstof (CO_2 eller CO) via fotosyntese (som f. eks. jordiske planter gør). Prøvekammeret blev derefter opvarmet og blæst ren for den oprindelige atmosfære. Dernæst »stegtes« prøven ved 700 C° for at afdampe evt. organiske forbindelser. Denne proces ville frigøre den mængde radioaktivt kulstof, som evt. var blevet optaget i mikroorganismerne - hvis der havde været nogen!

Resultatet viste sig at svare til de data man havde opnået ved at lade jordiske prøver fra en antarktisk, tør dal gennemgå samme behandling - og de prøver vidste man indeholdt en vis mikroflora. Dr. Horowitz, der var ansvarlig for dette forsøg, udtalte, at det fundne resultat fra Mars-prøven ville blive betragtet som »et svagt, men positivt biologisk signal« - men prøven var fra Mars, og forskerne var efterhånden klar over, at Mars var noget for sig. »Mars taler til os,« sagde Horowitz, »men den taler måske med tvedelt tunge!« Han beregnede, at de målte data kunne svare til nærværelsen af ca. 1000 bakterier - et temmelig lille tal, men dog liv!

Man gentog eksperimentet - denne gang med en steriliseret Mars-prøve, som man vidste ikke indeholdt mikroorganismer. Den 24. august forelå de nye resultater. Den sterile prøve havde ikke givet samme resultat som den tidligere prøve - der var som forventet ikke tegn på liv i den sterile prøve. Resultaterne fra disse to forsøg gjorde igen forskerne rådvilde. Viste de to forsøg ikke netop, at der havde været noget levende i den første prøve?? »Ikke nødvendigvis,« udtalte Klein og Horowitz, »instrumentet havde fældet den endelige dom: ikke bevist!« »I biologi er det en hovedregel, at man ikke tror på noget, før det er sket to gange!« sagde Horowitz.

Lige før Viking 2's landing den 3. september forsøgte man endnu en gang med en frisk jordprøve af Mars-overfladen. Denne gang skulle forsøgsperioden strække sig over 2 måneder for prøven i kammeret, sammenlignet med de 12 dage for det tidligere forsøg. »Hvis der findes noget interessant, så skulle vi ikke kunne undgå at opdage det på denne måde!« sagde dr. Klein.

Uanset hvad dette sidste eksperiment i Viking I's analysekammer giver - resultatet kendes ikke i skrivende stund - så synes det ret tvivlsomt om spørgsmålet »Er der liv på Mars« kan blive besvaret éntydigt og tilfredsstillende alene ud fra data fra Viking I.

»Vi vil måske slet ikke være i stand til at afgøre spørgsmålet om liv findes på Mars ud fra de data, Viking I og 2 er i stand til at give os,« udtalte Lederberg på en pressekonference om Marssondernes resultater.

Er der liv?

Selv efter 45 døgns ophold og analyser på Mars er spørgsmålet om evt. liv på denne planet stadig ubesvaret.

De kemiske analyseresultater fra Viking I's

automatiske laboratorium har skiftevis ophidset og forbløffet videnskabsmændene. Et eller andet i den røde Mars-jord har forårsaget reaktioner i analysekamrene til de biologiske måleinstrumenter, der kunne tydes som beviser på tilstedeværelsen af liv. Resultaterne ville i det mindste blive tydet i den retning, hvis forsøgene var blevet udført i et jordisk laboratorium med tilsvarende resultater, udtaler forskerne. Men man er stødt på en meget usædvanlig kemi på Mars. Ingen af de implicerede videnskabsmænd er på nuværende tidspunkt i stand til at afgøre, om de målte kemiske reaktioner i Mars-jorden skyldes biologisk liv eller er forårsaget af en eller anden mærkværdig, ujordisk form for uorganisk jordkemi - eller en kombination af disse faktorer. Ingen tør komme med forhastede konklusioner, for - som en af forskerne udtrykker det - »det ville være frygteligt at tage fejl i så afgørende og vigtig en sag som »liv på Mars«!«

Vi må altså holde spændingen ud og håbe, at nye resultater fra Viking I kombineret med resultaterne fra Viking 2 - der jo er landet i et måske mere »venligt« område - vil kunne løfte sløret og give et éntydigt svar.

Fl. Ahrenkiel

Kilder:
Spaceflight vol. 18, nr. 10 & 11
Time 2/8-76
C & EN 2/8-76 og 9/8-76
Nature vol. 262, 26/8-76

Afprøvning af Venus-sonde

Midt i december 1976 afprøvedes en del af de manøvrer, som de kommende Venus-sonder skal udføre i forbindelse med deres landing på denne planet. De to Venus-sonder afsendes mod Venus i 1978, den ene i maj og den anden i august måned. Begge sonder vil nå frem til planeten i december 1978 og har som hovedopgave at måle og analysere Venus-atmosfæren.

Den første sonde - Orbiter-sonden - skal kredse om Venus i et års tid eller mere. Den anden sonde - den såkaldte »Venus-bus« - indeholder en primær sonde og 3 sekundære sonder, der adskilles, når hovedsonden er ca. 12 mill. km fra Venus. De to grupper - primær og sekundære sonder - vil have en indbyrdes afstand på ca. 8000 km, når de når frem til selve Venusatmosfæren. Primær-sonden og den ene af sekundær-sonderne vil gå ind i planetens atmosfære på dagsiden, medens de to andre sonder rammer på natsiden. Primær-sonden vil bevæge sig med 40.000 km/t, når den når de yderste atmosfærelag, men på grund af den her opståede luftmodstand er hastigheden i ca. 70 km's højde over Venusoverfladen faldet til omkring 720 km/t. På dette tidspunkt afskydes varmeskjoldet, faldskærmen åbnes og nedsætter hastigheden yderligere til kun 26 km/t i løbet af 17 min. Herefter løsgøres skærmen og sonden falder frit de sidste 47 km i løbet af 40 min. og rammer Venusoverfladen med ca. 43 km/t.

Denne sidste noget bratte nedtur er nødvendig for at sonden skal kunne nå at ramme overfladen inden temperaturen i de nederste atmosfærelag - mere end 500 C° - ødelægger sondens måleinstrumenter. Hele turen gennem atmosfæren varer ca. 1 time.

En del af disse manøvrer er nu afprøvet over White Sands i New Mexico. Sonden bringes med ballon op i 32 km's højde, hvor den slippes løs og dernæst følges nøje under hele nedturen. Proceduren med udfoldelse af faldskærm, afskydning af varmeskjold samt frigørelse af faldskærmen efter 17 min.s nedstigning efterprøves. Denne sidste række manøvrer udføres fra kun 16 km's højde, idet atmosfæretemperatur, -tryk og sondehastighed herved vil være meget lig det, man forventer sonden vil møde i 67 km's højde over Venus-overfladen. Der skal foretages i alt 2 af disse afprøvninger. Den næste er planlagt til først i 1977.

Den anvendte ballon til forsøgene er af den type, der anvendes ved atmosfæreundersøgelser - dens rumfang er 90.000 m³.

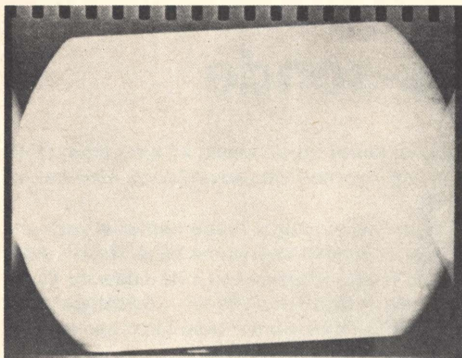
Kilde. N. N. 76-192.

/Fl.A.

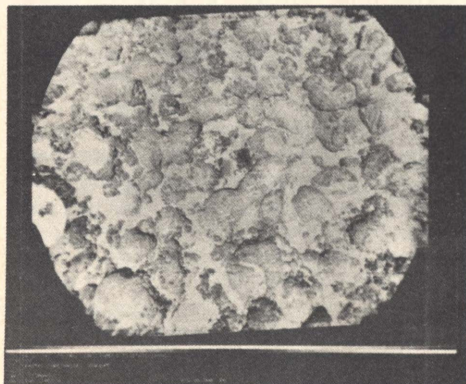
rumfarts - notitser

ved Flemming Ahrenkiel

AFSLØRER FLERE DETALJER: I forbindelse med de mange forsøg på af fotografisk vej at opnå bedre data om vore naboplaneter har NASA nu udviklet en ny fotografisk teknik. Dens betegnelse er »computer image processing« og går i korthed ud på at forøge og afsløre detaljerigdomme i de opnåede fotos ved at lade dem behandle af og analysere af en computer. Denne behandling medfører bl. a. en form for filtrering og skyggefjernelse, øger skarpheden og understreger nuanceforskelle. Teknikken er bl. a. blevet anvendt ved fotografiske undersøgelser af havbunden fra satellitter, idet ellers uklare, detaljefattige billeder gøres mere kontrastrige og oplysende. Et eksempel på »før og efter« behandling med denne teknik ses på fig. 1a og 1b.

Figur 1a.

Figur 1b.

Teknikken har i den sidste tid også været anvendt inden for UFO-sagen, idet den er et meget effektivt middel til at karakterisere – og evt. afsløre – påståede UFO-billeder. (Mere herom i en senere artikel i UFO-NYT.)

N.N. 76-185

ATS-1 STADIG AKTIV: Den 352 kg tunge ATS-1 satellit (Applications Technology Satellite – 1), der opsendtes den 7. december 1966 holder stadig ud og arbejder med sine opgaver på fuld kraft. Ifølge prognoserne ved dens opsendelse skulle den blot kunne virke i ca. 3 år, men den har nu været aktiv i mere end tre gange så lang tid. Nogle af ATS-1's opgaver er bl. a. at sikre kommunikationen mellem læger/sygeplejersker i afsides områder i Alaska og læger på de større hospitaler i byerne, så råd og vejledning og alarmer kan sendes hurtigt uden gener fra atmosfærisk støj og interferens, som ellers plager trådløse forbindelser fra disse områder.

Foruden denne opgave udfører satellitten meteorologiske målinger, modtager og videresender informationer som relæstation, samt returnerer fotografier af Moder Jord og denne planets skyformationer.

N.N. 76-196

SOLENS MAGNETFELT: For første gang synes man at have fået en bekræftelse på nogle af de teorier, der har været diskuteret om et evt. magnetfelt på Solen. Ifølge målinger fra Pioneer 11 sonden har Solen et næsten kugleformet magnetfelt, der omspænder hele solsystemet, men som er opbygget på simpel vis med én nordpol og én sydpol. Feltet er dog ligesom delt i en nordlig og en sydlig halvkugle ved dets magnetiske ækvator, hvor feltet er »trukket ud«. Feltlinierne udgår fra nordpolen, svinger ned mod ækvator, hvor det fejes ud i rummet af solvinden. På den sydlige halvdel er forholdene omvendt, idet feltlinierne kommer ind lige under ækvator og svinger mod sydpolen.

N.N. 76-199

MÅNESTEN FRA USSR TIL USA: Adskillige gram månemateriale overdrages nu amerikanske videnskabsmænd af deres russiske kolleger. Prøven stammer fra den portion, som den russiske månesonde Luna 24 bragte tilbage til Jorden i august (se Rumfartsnyt i UFO-NYT 1/77). Prøven bringes til USA af et forskerhold, der har været i Rusland for at undersøge den 2 m lange boreprøve af måneoverfladen.

Skønt Luna 24-prøven ikke er den første russiske måneprøve, som amerikanerne har fået stykker af til analyse, har netop denne sidste prøve vakt stor interesse. Den er taget fra et område, hvorfra der ikke tidligere er hentet prøver, og desuden opnåede Luna 24 en komplet 2 m lang borekerne, så den sammen med boreprøverne fra Apollo 15, 16 og 17 missionerne (der borede ned til 3 m's dybde) kan give yderligere oplysninger om de forskellige lag i måneoverfladen.

N.N. 76-210

SPACELAB: Den første flyvning af »Spacelab« er planlagt til juli 1980, og den endelige udvælgelse af eksperimenter hertil afsluttes formodentlig allerede i januar -77. På den første flyvning er bl. a. medtaget et eksperiment indgivet af Danmarks tekniske Højskole. Forsøget omhandler dyrkning af organiske krystaller med specielle elektriske egenskaber. Ved normal krystaldyrkning og fremstilling af legeringer er der i det væsentlige tre ydre forhold, der har betydning: Tryk, temperatur og tyngdeaccelerationen, og først i forbindelse med projekter som Spacelab har man nu fået muligheder for at regulere den sidste variabel, tyngdekraften. Spacelab udgør Europas bidrag til det amerikanske Rumfærge-program. European Space Agency (ESA) bygger et komplet udstyret laboratorium, beregnet til lastrummet i den genanvendelige rumfærge. Undersøgelser af forskellige materialers og legeringers opførsel og muligheder vil være et af hovedområderne for den forskning, der skal udføres i dette laboratorium.

Ingeniøren 14/1-77

EN VÅD TUR - SOYUZ 23: Den 14. oktober sidste år opsendte USSR kosmonauterne Vyacheslav Zudov og Valery Rozhdestvensky i Soyuz 23. Soyuz 23 skulle foretage en sammenkoblingsmanøvre med Salyut 5 rumstationen, men på grund af en fejl i det automatiske sammenkoblingsudstyr mislykkedes operationen. Fejlen mindede om Soyuz 15's forgæves forsøg med sammenkobling med Salyut 3 den 27. august 1974. Den 16. oktober forberedte Soyuz 23 besætningen tilbageturen til jorden. På grund af mørke og snestorm i landingsområdet blev landingsmodulet blæst ud af kurs og landede i søen Tengiz, 195 km SW for Tselinograd i Kazakhstan. Kosmonauterne blev reddet med helikoptere og skibe. Temperaturen var ÷15 C°. Det er første gang et hold russiske kosmonauter er landet på vandet - men det skete selvfølgelig også meget mod deres vilje!

Spaceflight vol. 19, nr. 1

/Fl. Ahrenkiel

UFO-møder på Lolland-Falster

Følgende datoer afholdes møder for alle UFO-interesserede på Lolland-Falster:

30. marts, 26. april og 23. maj. Alle møder starter kl. 19.30 og afholdes på Duegård, Nakskovvej 5, 4920 Søllested. Tlf. 94 11 69.

På møderne vises film og lysbilleder samt drøftes rapporter og andre ting af interesse.

På Nakskov Bibliotek (læsesalen) afholdes tirsdag den 3. maj kl. 20.00 et

OFFENTLIGT FOREDRAG:
UFO - falsum eller utrolig virkelighed?

Endvidere henledes opmærksomheden på, at der på Nakskov Bibliotek i perioden 24. maj-6. juni findes en ny UFO-udstilling ophængt i selve udlånslokalet. I tilslutning til udstillingen vil der permanent (i udstillingsperioden) blive vist lysbilleder til yderligere belysning af emnet.

Ole Henningsen

Medlems-orientering

Under denne overskrift vil SUFOI præsentere læserbreve og diverse oplysninger til bladets læsere.

ANGÅENDE MEDLEMSKAB AF SUFOI

Igen i år vil vi byde de mange nye læsere velkommen. Tilgangen af abonnenter på UFO-NYT er i støt stigen, og det glæder os meget at mærke denne interesse for emnet.

Vi plejer at sige, at *man kan betragte sig som medlem af SUFOI, når man abonnerer på UFO-NYT*. Ved at læse bladet støtter De vores UFO-arbejde, idet overskuddet tilfalder SUFOI's drift. Herved får vi råd til at udsende spørgeskemaer og kontakte vidner til observationer i Danmark. (I Norge varetages dette af Norsk UFO Center - NUFOC). Det er ikke småpenge, der går igennem SUFOI på et år. Alene i 1976 beløb vores omsætning sig til langt over 100.000 kr. Men der er andre ting, der kræver penge: Udsendelse af rapporter om danske/norske observationer til det store udland, udgifter til videnskabelige laboratorieundersøgelser hvor det er påkrævet, kontormateriel, porto, telefon m. m. m.

Som medlem af SUFOI har De ret til at erhverve vore egne bøger til særpris. Denne ligger ca. 25% under prisen hos boghandlerne. For tiden kan vi levere den nye UFO-bog *»3 UFO-artikler«*. Se nærmere herom i UFO-NYT nr. 1 fra i år.

ÆLDRE ÅRGANGE AF UFO-NYT

Vi får mange henvendelser angående ældre numre af UFO-NYT. Vi kan levere enkelte numre, dersom De skulle mangle i Deres samling. Henvendelse om vores lager kan rettes til SUFOI's ekspedition. For tiden kan vi levere følgende:

Årgang 1972 (6 numre)	kr. 25,-
Årgang 1973 (6 numre)	kr. 30,-
Årgang 1974 (nr. 3, 4, 5, 6)	kr. 30,-
Årgang 1975 (nr. 3, 4, 5, 6)	kr. 35,-
Årgang 1976 (6 numre)	kr. 55,-

Bestilling foretages ved at indbetale beløbet (+ 5 kr. til forsendelsesomkostninger) til:

postgiro: 9 11 77 25
SUFOI
postbox 6
2820 Gentofte.

Leveringstid: Højst 3 uger! Husk at anføre hvilke(n) årgang(e), De ønsker.

LÆSERBREVKASSEN

Breve, der ønskes medtaget, bedes indsendt 2 måneder før de kan bringes i UFO-NYT. Adressen er: SUFOI, postbox 6, 2820 Gentofte.

TIL BREVKASSEN

Jeg skriver angående én af de nye rakettyper, »Stifinderraketten«, som er meget træfsikker. Er den i stand til at ramme et UFO, dersom objektet skulle være inden for dens rækkevidde?

Har UFO'erne selv farlige våben? Kan de forsvare sig, dersom de skulle blive angrebet fra jorden? Og: Kan jorden modstå et angreb fra UFO'erne, som jo kan have ukendt kraftige våben?

Jeg er ret skuffet over USA's præsident Carter, som før valget skulle have udtalt, at han ville offentliggøre alle UFO-rapporter, og som nu påstår, at han ikke har sagt sådan, hverken før eller efter valget. Jeg troede, at han var en mand, der holdt sit ord. Men nej!

Jeg håber, at SUFOI's formand vil skrive til Carter og fastholde hans løfte fra tiden før han blev præsident.

L. Berg,
8600 Silkeborg.

SVAR FRA SUFOI

Tak for Deres brev! Vi har af pladshensyn forkortet det lidt; forhåbentligt er det ikke gået ud over meningen. - Angående spørgsmålet om en eventuel væbnet konflikt mellem UFO'ernes besætning og jordens mennesker, så vil jeg indledningsvis citere fra SUFOI's pjece: . . . »Vi véd ikke, (afsnittet om objekternes natur og oprindelse) hvad det er. Men det vrimler med teorier. Det er muligt, at vi står over for besøg

fra rummet, men det kan også være, at det drejer sig om et sjældent eller hidtil overset naturfænomen; genstandene har - os bekendt - aldrig befundet sig længe nok på jorden, til at man har kunnet sætte en videnskabelig undersøgelse i gang.«

Det skulle fremgå heraf, at organisationen SUFOI anser mere end én løsning på UFO-problemet for sandsynlig. Vi går ikke *ubetinget* ind for den teori, at UFO'er udelukkende er intelligens-styrede rumfartøjer. *Følgelig har vi heller ingen mening om objekternes eventuelle medbragte våben.* Vi kender ikke til tilfælde, hvor UFO'er har anvendt våben, »dødsstråler« eller lign. Der findes danske UFO-tilfælde, hvor vidner beretter om lysstråler fra genstandene, men det er jo noget andet end våben.

Jeg er glad for den anledning, De har givet os til at gentage, at SUFOI ikke står for nogen bestemt holdning til UFO-problemet. Vi anser flere mulige forklaringer på fænomenet for rimelige, ja endog sandsynlige. *Man kan ikke studere fænomenet seriøst, dersom man har fastlåst sig på én og kun én forklaring!*

Deres opfordring til os om at skrive til USA's præsident har vi for længst overladt til de store amerikanske UFO-organisationer. Dér undersøger man for tiden, om Carter egentlig også sagde dét, han nu tillægges. Meget tyder imidlertid på, at han har fået udtalelser tillagt, som han aldrig har fremsat.

Peter A. Hansen
Informationsafdelingen

P.S. fra red.: Raketter af »stifinder«-typen er, så vidt vi ved, forud programmerede til at ramme et bestemt, fast geografisk mål. Det, der har givet dem det lidt misvisende danske navn »stifinder« er deres evne til at bevæge sig ad snørklede veje mod målet, så »fjenden« ikke undervejs kan regne ud, hvor de skal hen. Men mange lande råder jo over andre målsøgende rakettyper, der er beregnet på at opspore og ramme genstande, der bevæger sig - til lands, til vands og i luften.

I KLM's personaleblad:

Pilot beder om UFO-meldinger

Foruden hos nogle stjerneobservatorier - hvor man ifølge for nylig indgåede beretninger fra UFO-observatører nu får det svar: »Hjertelig tak, for ti år siden ville vi have leet meget af det; det gør vi ikke mere« - begynder UFO-problemet også at blive anerkendt hos luftfartsorganisationerne. Et talende eksempel herpå er offentliggørelsen af et brev i KLM's personaleblad »De Wolkenridder«, nr. 4, 30. årgang, 28. februar 1976, nederlandsk udgave.

Brevet stammede fra en KLM-funktionær i Canada, der beskæftiger sig med UFO-undersøgelser. Vi bringer enkelte brudstykker af brevet. Brevskriveren er Robert Sapienza, stationeret i Montreal som flight debriefing-funktionær.

»Jeg er undersøger for The Mutual UFO Network (MUFON), hjemmehørende i USA, samtidig med at jeg skriver artikler om forskellige emner, såsom ufologi, astronomi og forekomsten af liv uden for Jorden. Jeg anvender den arbejdsmetode, der er foreskrevet af det amerikanske luftvåben og »Center for UFO Studies«. I sommer ydede den canadiske regering en pengehjælp på 6.000 dollars til en professor ved det herværende universitet med formålet at studere UFO'er og aflægge rapport derom til The National Research Council i Ottawa. Også USA's regering har fuldt ud anerkendt dr. J. Allen Hynek's »Center for UFO Studies«. Resultaterne af mine undersøgelser vil blive edbbehandlet i forventning om at finde et mønster eller en linie i UFO-fænomenerne. Jeg opfordrer derfor alle KLM-ansatte, og frem for alt besætningsmedlemmerne, til at sætte sig i forbindelse med mig og udfærdige rapport i tilfælde af, at de iagttager et uidentificeret fænomen i luften. På anmodning bliver alle navne og rapporter betragtet som fortrolige. Jeg skal yderligere oplyse, at for tiden er organisationer som NASA og »The Jet Propulsion Laboratory« engagerede i UFO-undersøgelser.

Den tid, da der blev leet af UFO'er, er forbi; mange piloter, astronomer, politifolk, radaroperatører og militærpersoner har rapporteret de mest detaljerede, udførlige og fantastiske observationer.

Det var brevet fra Sapienza i KLM-bladet, og så må vi håbe, at der kommer reaktioner.

Tijdschrift voor Ufologie, 8-76/Ervig

Mandskabet på Apollo 11 så UFO'er

Hr. X, som for tiden udfører nogle videregående studier ved et amerikansk universitet, var fascineret af rumprogrammet allerede som teenager. Modsat mange andre havde han imidlertid en indflydelsesrig far, som skaffede ham en chance for at være med i det indre kontrolrum på et af NASA's (National Aeronautics and Space Administration) kontrolcentre på det tidspunkt, da Apollo 11 kredsede om Månen.

Han lyttede og kikkede på et lille Sony fjernsynsapparat, da et budskab indløb fra astronauterne, som på det tidspunkt var på deres anden omkredsning: »Der er de igen«. På det tidspunkt blev transmissionen afbrudt på den officielle kanal, og en oplæser kom på og forklarede, at astronauterne beskrev nogle gnister eller noget, de havde set på den første omkredsning.

APRO's kilde (hr. X) rapporterer imidlertid, at den transmission, der fortsat kom ind til kontrolrummet, viste, at de beskrev tre diskosformede skygger, som fulgte efter dem over Månens overflade, og at grunden til, at de sagde »igen«, var, at de havde set dem på deres første tur rundt.

Igen på tredje omkredsning så de de tre skygger bevæge sig ind og ud af andre skygger på Månen, men de tabte dem af syne, da de forlod omkredsningen om Månen og begyndte tilbageturen til Jorden.

(Bemærkning: Hvis objekterne, der kastede skygger, var direkte mellem rumfartøjet og Solen, ville det være meget vanskeligt for astronauterne at foretage en retningsundersøgelse af dem.)

Vor hjemmelsmand blev af sin far bedt om aldrig at afsløre, hvad han hørte og så, og det gjorde han heller ikke i mange år derefter. Ydermere fortalte hans far ham, at ingen fra NASA ville diskutere UFO'er undtagen i en korridor eller i et hjørne af cafeteriet. Han havde indtrykket af, at nogle medlemmer af NASA var bange for, at offentlig panik ville blive resultatet, hvis disse ting blev offentliggjort.

APRO Bulletin, februar 1976/B.S.

Sats og lay-out: Sydfyns Foto- & Maskinsats I/S - Tryk: Børge Mortensens Trykkeri